

Skatteministeriet
Udkast (1)

J. nr. 2009-231-0025

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Tilpasninger som følge af afgørelse i statsstøttesag m.m.)

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 421 af 3. maj 2006, som ændret ved § 2 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 1 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 79 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 1 lov nr. 527 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 7, indsættes efter 2. pkt.:

”1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.”

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 298 af 3. april 2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 4 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 2 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 87 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 11 i lov nr. 461 af 12. juni 2009 og § 2 i lov nr. 527 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 8, indsættes efter stk. 7:

” *Stk. 8.* Fritaget for afgift er et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt. Fritagelsen gælder kun for energiprodukter, som er produceret på virksomhedens område. Fritagelsen gælder dog ikke for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof.

Stk. 9. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 8 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 8 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 10, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 10. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer for hvilke stk. 8 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 11. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer for hvilke stk. 8 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7.

Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

2. I § 10, stk. 6, indsættes som 4. pkt.:

”1., 2., og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.”

3. I § 10, stk. 7, indsættes efter 2. pkt.:

”1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.”

3. pkt. bliver herefter 4. pkt.

4. Bilag 2-5 ophæves og i stedet indsættes:

»Bilag 2. Satser for gasafgiftslovens § 1, stk. 2

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Sats for naturgas og bygas	øre/Nm ³	227,0	231,1	235,3	239,5	243,8

Bilag 3. Satser for gasafgiftslovens § 1, stk. 3

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Sats for gas til motorbrændstof	øre/Nm ³	282,8	288,0	293,1	298,4	303,7

Bilag 4. Satser for gasafgiftslovens § 8, stk. 4

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	kr./GJ fjernvarme ab værk	45,9	46,7	47,5	48,4	49,3

Bilag 5. Satser for gasafgiftslovens § 10, stk. 9

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	52,8	53,9	54,8	44,7	45,5
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-værk	kr./GJ varme	42,3	43,1	43,8	35,7	36,4

Bilag 6. Satser for gasafgiftslovens § 10 a

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012
Nedsættelse af tilbagebetaling	Pct.	7,8	7,7	7,7

Bilag 7. Satser for gasafgiftslovens § 8, stk. 10 og 11, § 10 b, § 10 c og § 10 d

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	57,3	58,4	59,4	60,5	61,6
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg	kr./GJ varme	45,8	46,7	47,5	48,4	49,3

Bilag 8. EU's minimumsafgifter

Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ)/normal m ³ (Nm ³)	øre/Nm ³	4,9
---	---------------------	-----

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 30. oktober 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 3 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 2 i lov nr. 461 af 12. juni 2009 og § 3 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 foretages følgende ændring:

1. § 1 affattes således:

”§ 1. Der betales afgift efter brændværdien eller energiindholdet, jf. dog stk. 4, i følgende varer m.v.:

- 1) Stenkul, inkl. stenkulsbriketter samt koks, cinders og koksgrus.
- 2) Jordoliekoks.
- 3) Brunkulsbriketter og brunkul.
- 4) Talolie, træbjærevæske, træbjærevæskeolie, vegetabilsk olie og andre varer udvundet af saften fra træ, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme.
- 5) Andre varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's kombinerede nomenklatur, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme
 - a) med et vandindhold på mindst 27 pct. og
 - b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.
- 6) Varme produceret ved forbrænding af affald. Ved affald forstås affald, som det er defineret i lov om miljøbeskyttelse eller regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse.
- 7) Affald anvendt som brændsel til produktion af varme i anlæg. Ved affald forstås affald, som det er defineret i lov om miljøbeskyttelse eller regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 2. Afgiften udgør for

- 1) varer, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-5, 62,7 kr. pr. gigajoule (GJ) (2015-niveau),
- 2) varme, der er nævnt i stk. 1, nr. 6, 47,9 kr. pr. gigajoule (GJ) (2015-niveau) og
- 3) affald, der er nævnt i stk. 1, nr. 7, 33,125 kr. pr. gigajoule (GJ).

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for opgørelse af brændværdien for varer, der er nævnt i stk. 2, nr. 1.

Stk. 4. Hvis registrerede virksomheder ikke foretager opgørelse af varernes faktiske brændværdi for varerne nævnt i stk. 1, nr. 1-5, betales afgift efter varernes vægt. Afgiften udgør

- 1) for varer omfattet af stk. 1, nr. 1, 1.755,- kr. pr. ton (2015-niveau),
- 2) for varer omfattet af stk. 1, nr. 2, 2.068,- kr. pr. ton (2015-niveau),
- 3) for varer omfattet af stk. 1, nr. 3, 1.191,- kr. pr. ton (2015-niveau),
- 4) for varer omfattet af stk. 1, nr. 4, 2.413,- kr. pr. ton (2015-niveau),
- 5) for varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra a, 1.792,- kr. pr. ton (2015-niveau) og

6) for varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra b, 2.357,- kr. pr. ton (2015-niveau).

Stk. 5. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 4, som anført i bilag 2 og 3. Satsene, der er nævnt i stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 4, reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 6. Der foretages et fradrag i afgiftssatsen nævnt i stk. 2, nr. 2, jf. dog stk. 5. Fradraget opgøres som afgiftssatsen nævnt i stk. 2, nr. 3, divideret med 1,25.

Stk. 7. Registrerede virksomheders valg mellem opgørelse efter brændværdi eller efter vægt er gældende for en periode på 1 år.”

2. § 5 affattes således:

”§ 5. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, skal efter den valgte opgørelsesmetode opgøre den afgiftspligtige mængde varer for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden, jf. dog stk. 15. I opgørelsen skal endvidere medtages virksomhedens eget forbrug af disse afgiftspligtige varer, i det omfang det ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8 og § 8 a.

Stk. 2. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 1. pkt., som ikke fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige varme, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 2, som den varme, der produceres ved forbrænding af afgiftspligtigt affald. Den producerede varme skal måles.

Stk. 3. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 1. pkt., som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige varme, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 2, som den producerede varme fratrukket energiindholdet i de andre brændsler ganget med 0,85. Virksomheder, der producerer både varme og elektricitet, opgør den afgiftspligtige varme som den producerede varme. Herfra fratrækkes dog energiindholdet i de andre brændsler ganget med 0,85 og ganget med forholdet mellem på den ene side den producerede varme og på den anden side den producerede varme og energiindholdet i elektriciteten. Virksomheder, som er omfattet af bilag 1 til denne lov, og som producerer både varme og elektricitet, opgør dog den afgiftspligtige varme som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget fratrukket den del, som medgår til produktionen af elektricitet. Denne del beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, for værker, som er omfattet af bilag 1 til denne lov. Hvis energiindholdet i de andre brændsler, jf. 1. og 3. pkt., ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i de andre brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver brændselskategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 4. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 1. pkt., som foretager opgørelse af den afgiftspligtige varme, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 2, skal ved opgørelsen ikke medtage varme til eget forbrug, når det opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8 og § 8 a.

Stk. 5. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som er omfattet af bilag 1 til denne lov, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget. Når der produceres både varme og elektricitet, skal den del af energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald, som medgår til produktionen af elektricitet, dog ikke medregnes til den afgiftspligtige mængde. Denne del beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, for værker, som er omfattet af bilag 1 til denne lov.

Stk. 6. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som ikke er omfattet af bilag 1 til denne lov, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget. Når der produceres både varme og elektricitet, skal den del af energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald, som medgår til produktionen af elektricitet, dog ikke medregnes til den afgiftspligtige mængde. Denne del beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, for værker, som ikke er omfattet af bilag 1 til denne lov.

Stk. 7. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som ikke fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som den varme, der produceres ved forbrænding af afgiftspligtigt affald, divideret med 0,85. Hvis der produceres både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde dog som den varme, der produceres ved forbrænding af afgiftspligtigt affald, divideret med 1,25. Hvis der produceres både varme og elektricitet, kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som summen af energiindholdet i den producerede varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,85 og fratrukket energiindholdet i den producerede elektricitet divideret med 0,65. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret, og metoden skal være den samme, som eventuelt benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter stk. 8 og § 7, stk. 1. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 8. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som den varme, der produceres ved forbrænding af både afgiftspligtigt affald og andre brændsler, divideret med 0,85 og fratrukket energiindholdet i de andre brændsler. Hvis der

produceres både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde dog som varmen fra afgiftspligtigt affald divideret med 1,25. Varmen fra afgiftspligtigt affald beregnes som den producerede varme ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og energiindholdet i de andre brændsler. Energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald beregnes som summen af den producerede varme og elektricitet divideret med 0,85 fratrukket energiindholdet i de andre brændsler. Elektriciteten fra afgiftspligtigt affald beregnes som den producerede elektricitet ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og energiindholdet i de andre brændsler. Hvis der produceres både varme og elektricitet, kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som summen af den producerede varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,85 og fratrukket elektriciteten fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,65. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret, og metoden skal være den samme, som eventuelt benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter stk. 7 og § 7, stk. 1. Hvis energiindholdet i de andre brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i de andre brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver brændselskategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 9. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som ikke fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, kan opgøre den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, efter reglerne i dette stykke, på betingelse af at der er installeret en eller flere røggaskondensatorer i anlægget og varmen derfra udgør mindst 7 pct. af anlæggets samlede produktion af varme og elektricitet i afgiftsperioden. Den afgiftspligtige mængde opgøres som den varme, der produceres ved forbrænding af afgiftspligtigt affald divideret med 0,95. Hvis der produceres både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde dog som produktionen af varme fratrukket produktionen af varme og elektricitet ganget med 0,1, hvorefter resultatet divideres med 1,25. Hvis der produceres både varme og elektricitet, kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som summen af energiindholdet i den producerede varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,95 og fratrukket energiindholdet i den producerede elektricitet divideret med 0,65. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret, og metoden skal være den samme, som eventuelt benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter stk. 7, 8 og 10 samt § 7, stk. 1. Den producerede varme fra røggaskondensatorer og den øvrige producerede varme skal måles hver for sig. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 10. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, kan opgøre den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, efter reglerne i dette stykke, på betingelse af at der er installeret en eller flere røggaskondensatorer i anlægget og varmen derfra udgør mindst 7 pct. af anlæggets samlede produktion af varme og elektricitet i afgiftsperioden. Den afgiftspligtige mængde opgøres som den varme, der produceres ved forbrænding af både afgiftspligtigt affald og andre brændsler, divideret med 0,95 og fratrukket energiindholdet i de andre brændsler. Hvis der produceres både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde dog som produktionen af varme fra afgiftspligtigt affald fratrukket produktionen af varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald ganget med 0,1, hvorefter resultatet divideres med 1,25. Varmen fra afgiftspligtigt affald beregnes som den producerede varme ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og energiindholdet i de andre brændsler. Energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald beregnes som summen af den producerede varme og elektricitet divideret med 0,95 fratrukket energiindholdet i de andre brændsler. Elektriciteten fra afgiftspligtigt affald beregnes som den producerede elektricitet ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og energiindholdet i de andre brændsler. Hvis der produceres både varme og elektricitet, kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som summen af den producerede varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,95 og fratrukket elektriciteten fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,65. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret, og metoden skal være den samme, som eventuelt benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter stk. 7, 8 og 9 samt § 7, stk. 1. Hvis energiindholdet i de andre brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i de andre brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver brændselskategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme fra røggaskondensatorer og den øvrige producerede varme skal måles hver for sig. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 11. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som skal opgøre den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, skal ved opgørelse og varmemålinger medtage bortkølet varme til den producerede varme. Virksomheder, som producerede både elektricitet og varme i 2008, og som bortkølede produceret varme i 2008, kan opnå et fradrag i den producerede varme, jf. 1. pkt., for efterfølgende kalenderår. Dette fradrag opgøres som mængden af den bortkølede varme i 2008 fratrukket en mængde svarende til 10 pct. af summen af den producerede elektricitet og den

producerede varme, inklusive den bortkølede varme, i 2008. Fradraget i den producerede varme kan dog ikke overstige to gange produktionen af elektricitet i 2008. Endvidere kan fradraget ikke overstige mængden af bortkølet varme i et kalenderår, hvori fradraget udnyttes. Uudnyttet fradrag udbetales ikke og kan ikke overføres til andre år. Virksomheden skal kunne dokumentere opgørelsen af fradraget og på forlangende fremvise dokumentationen over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 12. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, kan, i det omfang den afgiftspligtige mængde vedrører virksomhedens eget forbrug og dette eget forbrug opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8 og § 8 a, reducere omfanget af den afgiftspligtige mængde.

Stk. 13. Den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, divideres med 1,25, når der for anlægget ikke foretages opgørelse af det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og anlægget ikke producerer både varme og elektricitet.

Stk. 14. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse af det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget efter stk. 3, 4. pkt., samt stk. 5 og 6.

Stk. 15. Registrerede virksomheder efter § 2, stk. 1, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er forbrugt i virksomheden eller fraført denne. Decentrale og industrielle kraft-varme-værker, der er omfattet af § 3, stk. 5, 2. pkt., i lov om naturgas og bygas, kan ved opgørelsen fradrage kul, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder, der er registreret for forbrug af varme, jf. § 3, stk. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas.

Stk. 16. Registrerede virksomheder, der foretager opgørelse efter brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver varekategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 17. I tilfælde omfattet af § 12, stk. 2, skal virksomheden føre regnskab over indkøb og forbrug af afgiftspligtige varer inden for hver varekategori og på dette grundlag beregne brændværdien i de afgiftspligtige varer, der er udleveret eller forbrugt i virksomheden.

Stk. 18. Opgørelsen specificeres efter regler, som fastsættes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 19. Såfremt afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 6, stk. 1, udleveres til andre oplagringsanlæg end de for modtageren normale, kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at udleveringen efter stk. 1 finder sted ved modtagelsen af de afgiftspligtige varer i de normale oplagringsanlæg.

Stk. 20. For virksomheder registreret efter § 2, stk. 4, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtige kul, der er indeholdt i leverancen af varme fra et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 til denne lov, et decentralt eller industrielt kraft-

varme-værk registreret efter § 2, stk. 5, i det omfang afgiften indeholdt i varmeleverancen ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8 og § 8 a.

Stk. 21. For mellemhandlere registreret efter § 2, stk. 5, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtige kul, der er indeholdt i leverancen af varme fra et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 til denne lov. Ved opgørelsen kan fradrages afgiftspligtige kul, der er indeholdt i varmeleverancer til virksomheder registreret efter § 2, stk. 4.

Stk. 22. For decentrale og industrielle kraft-varme-værker registreret efter § 2, stk. 5, er den afgiftspligtige mængde kul for en afgiftsperiode den forbrugte mængde kul, som virksomheden ikke kan få afgiftsfritagelse for efter reglerne i § 7, stk. 1. Ved opgørelsen kan fradrages kul, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder registreret efter § 2, stk. 4.

Stk. 23. Den mængde afgiftspligtige kul, der er anvendt til fremstilling af varme leveret til en anden registreret virksomhed, beregnes forholdsmæssigt.

Stk. 24. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter stk. 20-23.”

3. I § 8, *stk. 5*, indsættes som *4. pkt.*:

”1., 2. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.”

4. I § 8, *stk. 6*, indsættes efter 2. pkt.:

”1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.”

3. pkt. bliver herefter 4. pkt.

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 3. april 2006, som ændret ved § 1 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 2 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 5 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 10 i lov nr. 461 af 12. juni 2009 og § 4 i lov nr. 527 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. § 1, *stk. 1*, affattes således:

»Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. I perioden 2010-2014 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 2. For 2015 udgør afgiften for:

- 1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, 303,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 301,6 øre pr. liter ved 15° C.
- 2) Anden gas- og dieselolie, 224,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 223,5 øre pr. liter ved 15° C.

- 3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.), 291,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 290,1 øre pr. liter ved 15° C.
- 4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.), 271,1 øre pr. liter ved dagtemperatur og 269,5 øre pr. liter ved 15° C.
- 5) Svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.), 271,1 øre pr. liter ved dagtemperatur og 269,5 øre pr. liter ved 15° C.
- 6) Svovlfri dieselolie med 6,8 pct. bio. (svovlindhold højst 0,001 pct.), 269,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 268,2 øre pr. liter ved 15° C.
- 7) Fuelolie, 254,8 øre pr. kg.
- 8) Fyringstjære, 299,3 øre pr. kg.
- 9) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof, 303,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 301,6 øre pr. liter ved 15° C.
- 10) Anden petroleum, 224,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 223,5 øre pr. liter ved 15° C.
- 11) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. liter), 499,3 øre pr. liter ved dagtemperatur og 495,1 øre pr. liter ved 15° C.
- 12) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 424,3 øre pr. liter ved dagtemperatur og 420,8 øre pr. liter ved 15° C.
- 13) Blyfri benzin med 4,8 pct. bio. (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 417,1 øre pr. liter ved dagtemperatur og 413,8 øre pr. liter ved 15° C.
- 14) Autogas (LPG), 188,7 øre pr. liter.
- 15) Anden flaskegas (LPG), der anvendes som motorbrændstof, 347,0 øre pr. kg.
- 16) Anden flaskegas (LPG) og gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas), 288,3 øre pr. kg.
- 17) Karburatorvæske, 469,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 465,5 øre pr. kg ved 15° C.
- 18) Smøreolie og lign. under pos. 27.10, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's KN, 224,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 223,5 øre pr. liter ved 15° C.«

2. § 3, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

”Virksomheder, der afsætter afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 17 og 18, kan dog registreres som oplagshaver, når virksomheden har et årligt salg af de nævnte varer på mindst 100.000 l.”

3. I § 4 a, stk. 2, 1. pkt., ændres ”eller nr. 9” til: ”eller nr. 10”

4. I § 4 a, stk. 2, 2. pkt. ændres ”3-5 eller 8” til ”3-6 eller 9”.

5. I § 9 indsættes efter stk. 11:

” *Stk. 12.* Fritaget for afgift er et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt. Fritagelsen gælder kun for energiprodukter, som er produceret på virksomhedens område. Fritagelsen gælder dog ikke for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof.

Stk. 13. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 12 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 12 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 14. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer for hvilke stk. 12 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 15. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer for hvilke stk. 12 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.”

6. § 11, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

”Det samme gælder afgiften for varer nævnt i § 1, stk. 1, nr. 17 og 18.”

7. I § 11, stk. 6, indsættes som 4. pkt.:

”1., 2., og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.”

8. I § 11, stk. 7, indsættes efter 2 pkt.:

”1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.”

3. pkt. bliver herefter 4. pkt.

9. I § 14, stk. 4, ændres ”nr. 9” til: ”nr. 10”

10. Bilag 2-4 ophæves og i stedet indsættes:

Bilag 2. Satser for mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1 og 8						
		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Satser ved dagtemperatur						
1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	277,4	282,5	287,6	292,7	298,0
2) Anden gas- og dieselolie	øre/l	205,6	209,3	213,1	216,9	220,8
3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.)	øre/l	266,9	271,8	276,7	281,6	286,6
4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.)	øre/l	247,9	252,4	257,0	261,5	266,2
5) Svovlfri diesel (svovlindhold højst 0,001 pct.)	øre/l	247,9	252,4	257,0	261,5	266,2
6) Svovlfri diesel med 6,8 pct. bio. (svovlindhold højst 0,001 pct.)	øre/l	246,6	251,1	255,7	260,1	264,8
7) Fuelolie	øre/kg	233,0	237,2	241,5	245,8	250,3
8) Fyringstjære	øre/kg	209,7	213,5	217,3	221,3	225,2
9) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	277,4	282,5	287,6	292,7	298,0
10) Anden petroleum	øre/l	205,6	209,3	213,1	216,9	220,8
11) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g/l)	øre/l	456,7	464,9	473,3	481,8	490,5
12) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	388,1	395,1	402,2	409,5	416,8
13) Blyfri benzin med 4,8 pct. bio. (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	381,5	388,4	395,4	402,6	409,8
14) Autogas (LPG)	øre/l	172,6	175,7	178,8	182,0	185,3
15) Anden flaskegas (LPG), der anvendes som motorbrændstof	øre/kg	317,4	323,1	328,9	335,0	340,9
16) Anden flaskegas (LPG) og gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralisk olie (raffinaderigas)	øre/kg	263,7	268,4	273,3	278,2	283,2
17) Karburatorvæske	øre/l	429,2	437,1	445,0	453,0	461,1
18) Smøreolie og lign. under pos. 27.10, 34.03.19, 34.03.99, 38.19 i EU's KN	øre/l	205,6	209,3	213,1	216,9	220,8
Energiafgift for benzinækvivalenter efter stk. 8	kr/GJ	118,1	120,3	122,4	124,7	126,9
Energiafgift for dieselækvivalenter efter stk. 8	Kr/GJ	69,1	70,4	71,7	72,9	74,2
Satser ved 15° C						
1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	275,8	280,8	285,9	291,0	296,3
2) Anden gas- og dieselolie	øre/l	204,4	208,1	211,8	215,6	219,5
3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.)	øre/l	265,4	270,2	275,1	280,0	284,9
4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.)	øre/l	246,5	250,9	255,5	260,0	264,7
5) Svovlfri diesel (svovlindhold højst 0,001 pct.)	øre/l	246,5	250,9	255,5	260,0	264,7
6) Svovlfri diesel med 6,8 pct. bio. (svovlindhold højst 0,001 pct.)	øre/l	245,3	249,2	254,3	258,7	263,4
9) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	275,8	280,8	285,9	291,0	296,3
10) Anden petroleum	øre/l	204,4	208,1	211,8	215,6	219,5
11) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g/l)	øre/l	452,9	461,0	469,4	477,8	486,4
12) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	384,9	391,8	398,8	406,1	413,3
13) Blyfri benzin med 4,8 pct. bio. (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	378,5	385,3	392,2	399,3	406,4
17) Karburatorvæske	øre/l	425,8	433,5	441,3	449,2	457,3
18) Smøreolie og lign. under pos. 27.10, 34.03.19, 34.03.99, 38.19 i EU's KN	øre/l	204,4	208,1	211,8	215,6	219,5

Bilag 3. Satser for mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter samt for forholdsmæssig nedsættelse	kr./GJ	45,9	46,7	47,5	48,4	49,3

Bilag 4. Satser for mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	52,8	53,9	54,8	44,7	45,5
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-værk	kr./GJ varme	42,3	43,1	43,8	35,7	36,4

Bilag 5. Satser for mineralolieafgiftslovens § 11 a.

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012
Nedsættelse af tilbagebetaling	Pct.	7,8	7,7	7,7

Bilag 6. Satser for mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 14 og 15, § 11 b, § 11 c og § 11 d

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	57,3	58,4	59,4	60,5	61,6
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg	kr./GJ varme	45,8	46,7	47,5	48,4	49,3

Bilag 7. EU's minimumsafgifter

	Enhed	EU's minimumssatser
1) gas- og dieselolie til motorbrug	øre/l	15,8
2) anden gas- og dieselolie	øre/l	15,8
3) fuelolie	øre/kg	12,5
4) fyringstjære	øre/kg	11,3
5) petroleum til motorbrug	øre/l	15,8
6) anden petroleum	øre/l	15,8
7) autogas (LPG)	øre/l	16,5
8) anden flaskegas (LPG)	øre/kg	16,5
Satser ved 15° C		
for varer nævnt under nr. 1 og 5	øre/l	15,7

«.

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006, som ændret ved § 5 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 3 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 4 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 6 i lov nr. 461 af 12. juni 2009 og § 5 i lov nr. 527 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 2, *stk. 1*, affattes således:

”I perioden 2010-2014 er afgiftssatserne for de enkelte år som anført i bilag 2. For 2015 udgør afgiften for:

- 1) Gas- og dieselolie, 45,1 øre pr. liter. Gas og dieselolie med 6,8 pct. bio, 42,0 øre pr. liter.
- 2) Fuelolie, 53,9 øre pr. kg.
- 3) Fyringstjære, 48,5 øre pr. kg.
- 4) Petroleum, 45,1 øre pr. liter.
- 5) Stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus, 16,1 kr. pr. GJ eller 452,1 kr. pr. ton.
- 6) Jordoliekoks, 15,6 kr. pr. GJ eller 516,0 kr. pr. ton.
- 7) Brunkulsbriketter og brunkul, 16,1 kr. pr. GJ eller 306,8 kr. pr. ton.
- 8) Elektricitet, 6,7 øre pr. kWh. Denne afgift benævnes energispareafgift.
- 9) Autogas (LPG), 27,4 øre pr. liter.
- 10) Anden flaskegas (LPG), 50,8 øre pr. kg.
- 11) Gas (bortset fra LPG), der anvendes ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas), 50,4 øre pr. kg.
- 12) Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³), 38,4 øre pr. Nm³.
- 13) Andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's kombinerede nomenklatur
 - a) med et vandindhold på mindst 27 pct., 13,6 kr. pr. GJ, og
 - b) med et vandindhold på mindre end 27 pct., 13,6 kr. pr. GJ.
- 14) Benzin, 40,8 øre pr. liter. Benzin med 4,8 pct. bio., 38,8 øre pr. liter.
- 15) Ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, 170 kr. pr. ton udledt CO₂.
- 16) Smøreolie og lign. under pos. 27.10, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's KN, 45,1 øre pr. liter.”

2. § 2, *stk. 2, 1. og 2. pkt.* affattes således:

”Afgiftssatsen ved 15 °C for varer nævnt i stk. 1, nr. 1 og 4, udgør 44,8 øre pr. liter (2015-niveau), for varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 6,8 bio. 41,8 øre pr. liter (2015-niveau), for varer

nævnt i stk. 1, nr. 14, 40,4 ører pr. liter (2015-niveau) og for varer nævnt i stk. 1, nr. 14 med 4,8 bio 38,5 øre pr. liter (2015-niveau). I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. pkt. dog som anført i bilag 2.”

3. I § 5, indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

” *Stk. 2.* Virksomheder, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, opgør den afgiftspligtige mængde CO₂, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15, som energiindholdet (GJ) i den indfyrede mængde ikke bionedbrydeligt affald til fremstilling af varme ganget med affaldets faktiske emissionsfaktor (kg CO₂/GJ). For anlæg, som er omfattet af bilag 1 til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., opgøres energiindholdet efter reglerne for opgørelse i § 5, stk. 5, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. For anlæg, som ikke er omfattet af bilag 1 til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., opgøres energiindholdet efter reglerne for opgørelse i § 5, stk. 6, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Virksomheden kan ved opgørelse af energiindholdet i det indfyrede ikke bionedbrydelige affald foretage et fradrag for varme fra affaldet, som forbruges af virksomheden selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9 a, der beregnes som varmen divideret med 0,85.

Stk. 3. Virksomheder, som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, opgør den afgiftspligtige mængde CO₂, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15, som energiindholdet (GJ) i den samlede indfyrede mængde affald ganget med en standard-emissionsfaktor på 28,34 kg CO₂/GJ for affaldet. Energiindholdet i det indfyrede affald opgøres efter reglerne for opgørelse i § 5, stk. 7-10, stk. 11, 1. pkt., og stk. 13, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Ved sidstnævnte opgørelse sidestilles eventuel elektricitet dog med varme, som om der faktisk ikke produceres elektricitet, og brændslerne slam og gødning sidestilles dog med andre brændsler, i det omfang at de er fritaget for afgift efter § 7, stk. 5, 2. pkt.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse af affaldets faktiske emissionsfaktor (kg CO₂/GJ) efter stk. 2.”

Stk. 2 bliver herefter stk. 5.

4. § 7, *stk. 3*, affattes således:

”*Stk. 3.* Fritaget for afgift er et brændsel omfattet af § 2, stk. 1, der direkte medgår til produktionen af et tilsvarende energiprodukt. Fritagelsen gælder kun for energiprodukter, som er produceret på virksomhedens område. Fritagelsen gælder dog ikke for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under 1. pkt. i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af 1. pkt. som andre

anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Reglerne for fordeling i § 9, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.”

5. Efter § 8 indsættes:

”§ 8 a. Der ydes tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og 9-13, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, til aktiviteter omfattet af §§ 5-8 i lov om CO₂-kvoter, bortset fra produktionsenheder omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter. Endvidere kan momsregistrerede virksomheder, som har en tæt driftsmæssig og fysisk sammenhæng inden for samme lokalitet med en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. 1. pkt., opnå tilbagebetaling af afgift af varme, der leveres direkte fra produktionsenheden med tilladelse til udledning af CO₂ til den forbundne virksomhed. Der ydes dog ikke tilbagebetaling for afgift af varme fra en produktionsenhed uden tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter. Tilbagebetalingen opgøres efter reglerne i stk. 2-3.

Stk. 2. Der ydes tilbagebetaling af afgift i det omfang, at afgiften ikke tilbagebetales via godtgørelse af afgift efter andre regler eller statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. Virksomhederne skal dog i alle tilfælde betale EU's minimumsafgifter af det energiforbrug, som berettiger til tilbagebetaling, jf. bilag 5. 2. pkt. finder ikke anvendelse i det omfang, at virksomheden har betalt afgift efter lov om afgift af svovl svarende til EU's minimumsafgifter, jf. bilag 5, af det energiforbrug, som berettiger til tilbagebetaling. Der ydes dog ikke tilbagebetaling af afgift vedrørende energiforbrug, som ikke berettiger til tilbagebetaling efter reglerne i § 11 i lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v., § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas.

Stk. 3. En forholdsmæssig del af energiforbruget kan henregnes under det energiforbrug, som berettiger til tilbagebetaling, i de tilfælde, hvor samme anlæg har såvel energiforbrug som berettiger til tilbagebetaling som andet energiforbrug, når en sådan fordeling kan opgøres. Reglerne for fordeling i § 9, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. Opgørelsen af tilbagebetalingen skal så vidt, som det er muligt, være baseret på energimålinger. I det omfang at der ikke foreligger de fornødne målerregistreringer, skal virksomheden kunne fremlægge anden dokumentation for opgørelsen, idet tilbagebetalingen udenfor enhver tvivl og usikkerhed ikke kan overstige det beløb, som ville være ydet, såfremt de fornødne målerregistreringer forelå.

Stk. 4. For at opnå tilbagebetaling efter stk. 1-3 skal virksomheden rette særskilt henvendelse til told- og skatteforvaltningen senest den 1. september 2010.

Stk. 5. Tilbagebetaling efter stk. 1-3 ydes for perioden 2005-2009 på grundlag af de i perioden gældende afgiftssatser.

§ 8 b. Der ydes tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og 9-13, der anvendes af momsregistrerede virksomheder, i det omfang, at afgiften ikke tilbagebetales via godtgørelse af afgift efter andre regler, herunder § 8 a, eller statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. Der ydes alene tilbagebetaling for energiforbrug, som tillige er berettiget til delvis tilbagebetaling af afgift efter § 8 a. Tilbagebetalingen opgøres efter reglerne i stk. 2-7.

Stk. 2. Der ydes tilbagebetaling for varer, der anvendes til kemisk reduktion.

Stk. 3. Der ydes tilbagebetaling for varme og varer, der anvendes i elektrolyse.

Stk. 4. Der ydes tilbagebetaling for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 5. Der ydes tilbagebetaling for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 6. Det er en betingelse for tilbagebetaling, at varmen og varerne anvendes direkte til processer, som er nævnt i bilag 1 til denne lov.

Stk. 7. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 2-6 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 2-6 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Reglerne for fordeling i § 9, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. Opgørelsen af tilbagebetalingen skal så vidt, som det er muligt, være baseret på energimålinger. I det omfang at der ikke foreligger de fornødne målerregistreringer, skal virksomheden kunne fremlægge anden dokumentation for opgørelsen, idet tilbagebetalingen udenfor enhver tvivl og usikkerhed ikke kan overstige det beløb, som ville være ydet, såfremt de fornødne målerregistreringer forelå.

Stk. 8. For at opnå tilbagebetaling efter stk. 1-7 skal virksomheden rette særskilt henvendelse til told- og skatteforvaltningen senest den 1. september 2010.

Stk. 9. Tilbagebetaling efter stk. 1-7 ydes for perioden 2005-2009 på grundlag af de i perioden gældende afgiftssatser.”

6. § 9, stk. 4-7, ophæves.

Stk. 8-16 bliver herefter stk. 4-12.

7. § 9, stk. 8, der bliver stk. 4, affattes således:

”*Stk. 4.* For de anvendelser, der er omfattet af nr. 1 i bilag 1 til loven, ydes uanset stk. 2 en tilbagebetaling af afgiften på 57,3 pct. af afgiften af en del af forbruget af elektricitet til vækstlys efter betingelserne i enten stk. 5-9 og 11 eller stk. 10 og 11. I perioden 2008-2014 er satsen nævnt i 1. pkt. for de enkelte år som anført i bilag 4.”

8. I § 9, stk. 13, der bliver stk. 9, affattes således:

”Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af elektricitet til vækstlys, regler om installation af målere, regler for opgørelsen af den faktiske solbelysning, og for hvilke planter der er omfattet af reglerne i § 9, stk. 5-7”.

9. Efter § 9 indsættes:

”§ 9 a. Der ydes fuld tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og 9-13 og 16, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, til aktiviteter omfattet af §§ 5-8 i lov om CO₂-kvoter, bortset fra produktionsenheder omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter, jf. dog stk. 2. På de samme betingelser ydes der fuld tilbagebetaling af afgift af varme fra ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, jf. § 2, stk. 1, nr. 15. Endvidere kan momsregistrerede virksomheder, som har en tæt driftsmæssig og fysisk sammenhæng inden for samme lokalitet med en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. 1. pkt., opnå fuld tilbagebetaling af afgift af varme, der leveres direkte fra produktionsenheden med tilladelse til udledning af CO₂ til den forbundne virksomhed, jf. dog stk. 2. Der ydes dog ikke tilbagebetaling for afgift af varme fra en produktionsenhed uden tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 2. Der ydes ikke tilbagebetaling af afgift af varme og afgiftspligtige varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af ikke tilbagebetalingsberettiget afgift af energiforbrug nævnt i 1. pkt. sker efter reglerne i § 11 i lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v., § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas.

Stk. 3. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Den andel, der kan henregnes under stk. 1, opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde, der anvendes til formål omfattet af stk. 1, og på den anden side den samlede mængde fremstillet på fællesanlægget. Den resterende mængde brændsel m.v. henregnes til andre anvendelser i virksomheden. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor mindst 90 pct. af det tilbagebetalingsberettigede forbrug vedrører anvendelser omfattet af stk. 1, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen til andre anvendelser i virksomheden indirekte efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til andre anvendelser direkte. Den direkte opgjorte mængde energi, der skal henføres til andre anvendelser i virksomheden, opgøres som den mængde energi, der forbruges til andre anvendelser, divideret med energiindholdet i de

indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til stk. 1. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

Stk. 4. Reglerne i § 9, stk. 4-7 og 17, finder tilsvarende anvendelse for stk. 1-3.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse og indberetning af det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug efter stk. 1.

§ 9 b. Momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, til virksomheden, og som anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas, § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Stk. 2. Andelen af en fjernvarmeleverance, som er leveret fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter til virksomheden, skal fremgå af fakturaen for fjernvarmeleverancen.

Stk. 3. Der kan ikke opnås bundfradrag efter § 9 c for varme omfattet af stk.1.

§ 9 c. Momsregistrerede virksomheder uden tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, som anvender afgiftspligtige brændsler omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og 9-13, bortset fra brændsler til fjernvarme i denne lov til formål nævnt i bilag 1 til loven, kan opnå et bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter af førnævnte brændsler og el omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8, der anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas, § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11 i lov om afgift af elektricitet. Såfremt virksomheden ønsker at benytte bundfradrag efter denne lov, skal virksomheden anmelden dette til told- og skatteforvaltningen, inden udnyttelse af bundfradrag kan ske.

Stk. 2. Bundfradraget ydes til virksomhedens driftsleder. Ved driftsleder forstås den juridiske eller fysiske person, der ejer en produktionsenhed eller driver produktionsenheden for egen regning til formål nævnt i bilag 1 til loven. Ændringer vedrørende driftsledelse skal meddeles told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Ved basisårene forstås perioden fra den 1. januar 2003 til den 31. december 2007. Hvis en produktionsenhed ikke har været i drift i alle basisårene, anvendes driftsperioden inden for basisårene som basisår.

Stk. 4. Uanset stk. 3 kan perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2007 anvendes som basisår.

Stk. 5. Bundfradraget beregnes som en afgift beregnet som virksomhedens gennemsnitlige forbrug af afgiftspligtige brændsler til processer omfattet af bilag 1 bortset fra fjernvarme efter stk. 1 i basisårene ganget med de satser, der gælder for 2010 efter denne lov, jf. bilag 2, fratrukket virksomhedens gennemsnitlige nettoafgiftsbetaling i basisårene vedrørende forbrug af afgiftspligtige brændsler til tung proces-formål efter stk. 1. For virksomheder, der anvender 2007 som basisår, beregnes bundfradraget som en afgift beregnet som virksomhedens forbrug af afgiftspligtige brændsler til tung proces-formål bortset fra fjernvarme efter stk. 1 i 2007 ganget med de satser, der gælder for 2010 efter denne lov jf. bilag 2, fratrukket virksomhedens nettoafgiftsbetaling i 2007 vedrørende forbrug af afgiftspligtige brændsler til tung proces-formål efter stk. 1. I perioden 2011-2015 forhøjes bundfradraget beregnet som ovenfor med 1,8 pct. ved kalenderårets start. § 32 a i lov om energiafgift af mineralolier m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Bundfradrag ydes kun, hvis brændselsforbruget til processer omfattet af bilag 1 udgjorde mere end 10 pct. af virksomhedens samlede energiforbrug. Bundfradraget er knyttet til processer omfattet af bilag 1. Bortfalder virksomhedens processer omfattet af bilag 1, kan virksomhedens driftsleder ikke længere opnå bundfradrag.

Stk. 7. Bundfradraget beregnes for et kalenderår ad gangen. Bundfradraget kan dog ikke overstige afgiften. Uudnyttet bundfradrag i et år udbetales ikke og kan ikke overføres til andre år.

Stk. 8. Ved udløbet af hvert kalenderår opgør virksomheden den samlede afgiftsbetaling for hvert brændsel og det samlede forbrug af hvert brændsel.

10. Bilag 2-5 affattes således:

"Bilag 2. Satser for kuldioxidafgiftslovens § 2, stk. 1, 2 og 4

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Ved dagtemperatur						
1) gas- og dieselolie.	øre/l	41,3	42,0	42,8	43,5	44,3
gas og dieselolie med til 6,8 pct. bio.	øre/l	38,5	39,1	39,9	40,5	41,3
2) fuelolie	øre/kg	49,3	50,2	51,1	52,0	52,9
3) fyringstjære	øre/kg	44,4	45,2	46,0	46,8	47,6
4) petroleum	øre/l	41,3	42,0	42,8	43,5	44,3
5) stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus	kr./GJ	14,8	15,0	15,3	15,6	15,9
6) jordoliekoks	kr./GJ	14,3	14,6	14,8	15,1	15,4
7) brunkulsbriketter og brunkul	kr./GJ	14,8	15,0	15,3	15,6	15,9
8) elektricitet	øre/kWh	6,2	6,3	6,4	6,5	6,6
9) autogas (LPG)	øre/l	25,1	25,6	26,0	26,5	27,0
10) anden flaskegas (LPG)	øre/kg	46,5	47,3	48,2	49,0	49,9
11) gas (bortset fra LPG), der anvendes ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	øre/kg	46,1	46,9	47,7	48,6	49,5
12) naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ)/normal m ³ (Nm ³)	øre/Nm ³	35,1	35,7	36,4	37,0	37,7
13) andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's kombinerede nomenklatur						
a) med et vandindhold på mindst 27 pct.	kr./GJ	12,4	12,7	12,9	13,1	13,4
b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.	kr./GJ	12,4	12,7	12,9	13,1	13,4
14) benzin	øre/l	37,3	37,9	38,6	39,3	40,0
Benzin med 4,8 pct. bio.	øre/l	35,5	36,1	36,7	37,4	38,1
15) Ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, afgift kr. pr. ton udledt CO ₂	kr./t	155,4	158,2	161,1	164,0	166,9
16) Smøreolie og lign. under pos. 27.10, 34.03.19, 34.03.99, 38.19 i EU's KN	øre/l	41,3	42,0	42,8	43,5	44,3
Kul efter vægt						
stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus	kr./t	413,5	420,9	428,5	436,2	444,1
jordoliekoks	kr./t	471,9	480,4	489,1	497,9	506,9
brunkulsbriketter og brunkul	kr./t	280,6	285,6	290,8	296,0	301,3
Varer omfattet af stk. 1, nr. 13, litra a	kr./t	355,7	362,1	368,6	375,2	382,0
Varer omfattet af stk. 1, nr. 13, litra b	kr./t	467,6	476,0	484,6	493,3	502,2
Satser ved 15° C:						
for varer nævnt under stk. 1, nr. 1 og 4	øre/l	41,0	41,8	42,5	43,3	44,1
for varer nævnt under stk. 1, nr. 1 /bio	øre/l	38,2	39,0	39,6	40,4	41,1
for varer nævnt under stk. 1, nr. 14	øre/l	37,0	37,6	38,3	39,0	39,4
for varer nævnt under stk. 1, nr. 14 /bio	øre/l	35,2	35,8	36,5	37,1	37,8

Bilag 3. Satser for kuldioxidafgiftslovens § 7, stk. 7

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Grænser vedr. tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	kr./GJ fjernvarme ab værk	11,8	12,0	12,2	12,5	12,7
Grænser vedr. tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	øre/kWh fjernvarme ab værk	4,3	4,3	4,4	4,5	4,6

«.

Bilag 4. Satser for kuldioxidafgiftslovens § 9, stk. 2 og 9

		1. jan. – 31. dec. 2008	1. jan. – 31. dec. 2009	1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Tilbagebetaling for CO ₂ -afgift for virksomheder på tung proces	pct.	63,2	63,2	57,3	57,3	57,3	57,3	57,3

Bilag 5. EU's minimumssatser 2005-2009

	Enhed	EU's minimumssatser
1) gas- og dieselolie til motorbrug	øre/l	15,8
2) anden gas- og dieselolie	øre/l	7,5
3) fuelolie	øre/kg	12,5
4) fyringstjære	øre/kg	11,3
5) petroleum til motorbrug	øre/l	15,8
6) anden petroleum	øre/l	0
7) stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus	kr./GJ	1,2
8) jordoliekoks	kr./GJ	0
9) brunkulsbriketter og brunkul	kr./GJ	1,2
10) elektricitet	øre/kWh	0,4
11) autogas (LPG)	øre/l	16,5
12) anden flaskegas (LPG)	øre/kg	0
13) naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ)/normal m ³ (Nm ³)	øre/Nm ³	4,9
Kul efter vægt		
7) stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus	kr./t	32
9) brunkulsbriketter og brunkul	kr./t	22
Satser ved 15 °C		
For varer nævnt under nr. 1 og 5	øre/l	15,7

«

»

§ 6

I lov om afgift af kvælstofoxider (NO_x-afgiftsloven), jf. lov nr. 472 af 17. juni 2008, som ændret ved § 7 i lov nr. 527 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, affattes således:

” *Stk. 2.* I følgende tilfælde er der pligt til at foretage måling af udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding. NO₂-ækvivalenterne opgøres som den registrerede mængde i overensstemmelse med disse målinger:

- 1) Energianlæg med en nominel termisk indfyret effekt større end 30 MW regnet for hvert anlæg og mindre end 100 MW i samlet indfyret nominel termisk effekt. For hver kedel, motor eller turbine med en indfyret effekt større end 30 MW, skal der uafhængigt af brændselstype foretages AMS-måling (Automatisk Målende System) af udledning af NO_x, regnet som NO₂-ækvivalenter. Ved off-shore virksomhed og olieraffinaderivirksomhed kan målingen af udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding kan dog ske ved hjælp af en anden metode, der giver en tilsvarende sikkerhed for, at målingen af den udledte mængde af NO_x, regnet som NO₂-ækvivalenter, bliver som ved AMS-målingen. I tilfælde, hvor der til én skorsten er tilsluttet flere kedler, der hver er mindre end de 30 MW, men tilsammen større end 30 MW, er der ikke krav om måling.
- 2) Energianlæg med en samlet indfyret nominel termisk indfyret effekt på 100 MW eller derover, hvor der er krav om AMS-måling af udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 808 af 25. september 2003 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg. Ved off-shore virksomhed og olieraffinaderivirksomhed kan målingen af udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding dog ske ved hjælp af en anden metode, der giver en tilsvarende sikkerhed for, at målingen af den udledte mængde af NO_x, regnet som NO₂-ækvivalenter, bliver som ved AMS-målingen.
- 3) Affaldsforbrændingsanlæg, hvor der er krav om AMS-måling af udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 162 af 11. marts 2003 om anlæg, der forbrænder affald.
- 4) Industrianlæg, hvor den årlige udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding overskrider 200 tons NO_x, regnet som NO₂-ækvivalenter, er der pligt til at foretage AMS-måling på alle virksomhedens industrielle afkast, hvorfra der udsendes NO₂-ækvivalenter.”

2. I § 3, *stk. 3*, ændres ”17-19” til: ”17-20”.

3. I § 3, stk. 4, 1 pkt., ændres ”19-19” til: ”17.20”.

4. I § 3, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

”Endvidere kan virksomheder, som er registreret efter § 3, stk. 1, 3 eller stk. 5 i lov om afgift af naturgas og bygas, registreres hos told- og skatteforvaltningen.

5. I § 8, stk. 4., indsættes efter 1. pkt. : ”Fritagelsen gælder kun for energiprodukter, som er produceret på virksomhedens område.”

2. pkt. bliver herefter 3. pkt.

6. Nr. 19 i bilag 1 affattes således:

”

19. Halm og anden fast biomasse, bortset fra træflis, i store anlæg med en indfyret effekt på over 1000 kWh	kr./t	6,8	6,9	7,0	7,1	7,2	7,4
---	-------	-----	-----	-----	-----	-----	-----

”

7. Efter Nr. 19 i bilag 1 indsættes som Nr. 20:

”

20. Træflis i store anlæg med en indfyret effekt på over 1000 kWh	kr./GJ	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
---	--------	-----	-----	-----	-----	-----	-----

”

§ 7

I lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Forhøjelse af energiafgifterne, afgift på erhvervenes energiforbrug, afgiftsmæssig ligestilling af central og decentral kraft-varme, afgift på smøreolie m.v. og forhøjelse af affaldsafgiften), foretages følgende ændringer:

1. I § 2 ophæves nr. 14 og 25.

2. I § 3 ophæves nr. 1 og 3-7

3. I § 4 ophæves nr. 1, 8, 17, 19 og 35.

4. I § 5 ophæves nr. 2, 3, 7, og 14-17 og 24.

§ 8

I lov nr. 461 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love og om ophævelse af lov om tilskud til elproduktion (Omlægning af affaldsforbrændingsafgiften), foretages følgende ændring:

1. § 2, *nr. 12*, ophæves.

2. § 6, *nr. 3 og 7* ophæves.

3. § 12, *stk. 3*, ophæves.

§ 9

I lov nr. 464 af 9. juni 2004 om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af svovl (Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoer og sildekvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug) foretages følgende ændring:

1. § 5, *stk. 2*, ophæves.

§ 10

I lov nr. 1391 af 20. december 2004 om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af elektricitet, lov om ledningsført vand og lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Nedsættelse af visse afgifter på virksomheders energiforbrug m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 7, *stk. 3*, affattes således:

”§ 3 og § 4 har virkning fra den 1. januar 2005.”

§ 11

I lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), som ændret ved § 6 i lov nr. 527 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 4, nr. 8, 10-11 og 18, ophæves

2. § 10 affattes således:

”§ 10. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 2, 3, 4 og 6.

Stk. 2. § 2, nr. 4 og 9, § 3, nr. 5-11, og § 4, nr. 14, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra ikrafttrædelsen.

Stk. 3. §§ 1-9 finder anvendelse på afgiftspligtige varer, der fra lovens ikrafttræden udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, forbruges af registrerede virksomheder, angives til fortoldning, modtages fra udlandet eller medbringes fra udlandet.

Stk. 4. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som tidsrummet for lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med told- og skatteforvaltningens tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den brøkdel af leverancerne, hvoraf der skal betales afgift.

Stk. 5. Stk. 3 og 4 finder tilsvarende anvendelse for de efterfølgende afgiftsforhøjelser pr. 1. januar 2010, pr. 1. januar 2011, pr. 1. januar 2012, pr. 1. januar 2013, pr. 1. januar 2014, pr. 1. januar 2015 og frem.

Stk. 6. Klima- og energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen og virkningen af §§ 7 og 8 om ændringerne af elproduktionsloven og elforsyningsloven. Ministeren kan herunder fastsætte, at dele af disse bestemmelser træder i kraft eller får virkning på forskellige tidspunkter, og at dele af bestemmelserne får virkning på tidspunkter forud for ikrafttrædelsen.

Stk. 7. Træder loven ikke i kraft en 1. januar, nedsættes bundfradraget, jf. § 9 c i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter som affattet ved denne lovs § 4, nr. 13, forholdsmæssigt

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på afgiftspligtige varer, der fra lovens ikrafttræden udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, forbruges af registrerede virksomheder, angives til fortoldning, modtages fra udlandet eller medtages fra udlandet.

Stk. 3. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med told- og skatteforvaltningens tilladelse kan der

foretages afrunding ved opgørelse af den brøkdelt af leverancen, hvoraf der skal betales afgift.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
- 2. Lovforslagets enkelte elementer*
 - 2.1. Statsstøttesagen*
 - 2.1.1. Gældende ret, herunder lovbestemmelser, der ikke er trådt i kraft.*
 - 2.1.2. Forslagets indhold*
 - 2.2. CO₂-afgiftsfritagelse for mineralogiske processer m.v.*
 - 2.2.1. Gældende ret*
 - 2.2.2. Forslagets indhold*
 - 2.3. Tilpasninger af energiafgiftslovgivningen*
 - 2.3.1. Forslagets indhold*
- 3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. Statsstøttesagen*
 - 3.2. CO₂-afgiftsfritagelse for mineralogiske processer m.v.*
 - 3.3. Tilpasninger af energiafgiftslovgivningen*
- 4. Administrative konsekvenser for det offentlige*
 - 4.1. Statsstøttesagen*
 - 4.2. CO₂-afgiftsfritagelse for mineralogiske processer m.v. og tilbagebetaling af CO₂-afgift til de kvoteomfattede virksomheder*
 - 4.3. Tilpasninger af energiafgiftslovgivningen*
- 5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
 - 5.1. Statsstøttesagen*
 - 5.2. CO₂-afgiftsfritagelse for mineralogiske processer m.v.*
 - 5.3. Tilpasninger af energiafgiftslovgivningen*
- 6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
- 7. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 8. Miljømæssige konsekvenser*
 - 8.1. Statsstøttesagen*
 - 8.2. CO₂-afgiftsfritagelse for mineralogiske processer m.v.*
 - 8.3. Tilpasninger af energiafgiftslovgivningen*
- 9. Forholdet til EU-retten*
 - 9.1. Statsstøttesagen*
 - 9.2. CO₂-afgiftsfritagelse for mineralogiske processer m.v.*
 - 9.3. Tilpasninger af energiafgiftslovgivningen*

10. Hørte myndigheder og organisationer

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Indførelsen af EU's kvotesystem har medført dobbeltregulering af CO₂-udledningen med kvoter og afgifter. Da CO₂-udledningen er fastlagt i kvotesystemet, vil en CO₂-afgift ovenpå kvoteprisen ikke medføre yderligere CO₂-reduktioner, men vil alene øge virksomhedernes omkostninger. Dette forslag indebærer, at dobbeltreguleringen af de kvoteomfattede virksomheder ved både kvoter og CO₂-afgift undgås fra og med 1. januar 2010, ligesom forslaget i den aktuelle økonomiske situation medvirker til, at de kvoteomfattede virksomheders omkostninger reduceres.

Fritagelsen for CO₂-afgiften for virksomhedernes kvoteomfattede brændselsforbrug fra den 1. januar 2010 medfører en ligestilling med brændselsforbruget i de virksomheder, der er udenfor kvotesystemet, på grund af sammenhængen med den afgiftsrationalisering, der blev vedtaget med lov nr. 528 af 17. juni 2008. CO₂-udledningen, der er omfattet af kvotesystemet belastes herefter af kvoteprisen, medens CO₂-udledningen udenfor kvotesystemet belastes med en CO₂-afgift svarende til den forventede kvotepris.

Med dette lovforslag foreslås, at fritagelsen for CO₂-afgift for de CO₂-kvoteomfattede virksomheders brændselsforbrug fra 1. januar 2005 og frem, som blev vedtaget i 2004, men ikke er sat i kraft, gennemføres, dog således at betingelserne i Europa Kommissionens statsstøtteafgørelse af 17. juni 2009 (afgørelse C 41/2009) overholdes. Ved vedtagelsen af fritagelsen i 2004 var det forudsat, at fritagelsen ikke kunne sættes i kraft forud for Kommissionens statsstøtteafgørelse, som nu foreligger.

Med dette lovforslag foreslås bl.a., at der tilvejebringes hjemmel til, at skatteministeren kan sætte den vedtagne, men ikke ikrafttrådte, fritagelse for CO₂-afgift for de CO₂-kvoteomfattede virksomheder i kraft, således at fritagelsen får virkning fra den 1. januar 2010, i stedet for som tidligere vedtaget, med virkning tilbage fra den 1. januar 2005.

Med Kommissionens nævnte statsstøtteafgørelse åbnes der mulighed for, at CO₂-afgiftsfritagelsen kan have virkning fra 1. januar 2010, idet den i afgørelsen nævnte betingelse om, at EU's minimumsafgifter på energiområdet samtidig skal betales, overholdes fra dette tidspunkt. Herved henses til de afgiftsstigninger på energiområdet, der med *Forårspakke 2.0* indføres fra den 1. januar 2010.

De CO₂-kvoteomfattede virksomheder har haft en forventning om, at fritagelsen for CO₂-afgift for deres brændselsforbrug skulle få virkning tilbage fra den 1. januar 2005, således som det som

nævnt blev vedtaget ved lov i 2004. For så vidt angår perioden indtil den 1. januar 2010, altså perioden 2005-2009, er det muligt i væsentligt omfang at imødekomme virksomhedernes forventning om fritagelse for CO₂-afgift indenfor rammerne af Kommissionens nævnte statsstøtteafgørelse.

På den baggrund foreslås en ordning med delvis fritagelse for CO₂-afgift på brændsel i perioden 2005-2009. Det foreslås implementeret som en tilbagebetaling af CO₂-afgift til de CO₂-kvoteomfattede virksomheder for perioden. Ved beregningen af tilbagebetalingen modregnes EU's minimumsafgifter, hvorved betingelsen herom i Kommissionens statsstøtteafgørelse overholdes. Som supplement hertil foreslås, at der kan ske fuld tilbagebetaling af CO₂-afgift på brændsel til disse virksomheders mineralogiske processer m.v. for perioden 2005-2009. Fra 2010 er processerne fritaget for både CO₂-afgift og energiafgift efter allerede vedtaget lovgivning.

2. Lovforslagets enkelte elementer

2.1. Statsstøttesagen

2.1.1. Gældende ret, herunder lovbestemmelse der ikke er trådt i kraft

Fritagelsen for CO₂-afgift for industriens kvoteomfattede brændselsforbrug fremgår af § 3 i lov nr. 464 af 9. juni 2004. Loven indeholder en bestemmelse i § 5, stk. 2, hvorefter fritagelsen, når den sættes i kraft af skatteministeren, skal have virkning tilbage fra 1. januar 2005. Det samme gælder for et bundfradrag i svovlafgiften for visse CO₂-kvoteomfattede virksomheder, jf. lovens § 4 og § 5, stk. 2. Disse lempelser er ikke sat i kraft.

Med § 4 i lov nr. 1391 af 20. december 2004 blev ovennævnte fritagelse udvidet til at omfatte visse produktionsenheder med en tæt sammenhæng med en fritaget CO₂-kvoteomfattet virksomhed, og som modtager varme fra den CO₂-kvoteomfattede virksomhed. Loven indeholder en bestemmelse i § 7, stk. 3, hvorefter udvidelsen af fritagelsen, når den sættes i kraft af skatteministeren, skal have virkning tilbage fra 1. januar 2005. Udvidelsen af fritagelsen er ikke sat i kraft.

Fritagelsen for CO₂-afgift for industriens kvoteomfattede brændselsforbrug i lov nr. 464 fra 2004 er med § 3 i den nye lov nr. 461 af 12. juni 2009 (Omlægningen af affaldsforbrændingsafgiften) blevet ophævet, men dog videreført i § 6, nr. 7, i den nye lov nr. 461 af 12. juni 2009. Ved § 12, stk. 3, i sidstnævnte lov bestemmes, at fritagelsen, når den sættes i kraft af skatteministeren, skal have virkning tilbage fra 1. januar 2005. Fritagelsen er ikke sat i kraft.

Udvidelsen af fritagelsen for CO₂-afgift for industriens kvoteomfattede brændselsforbrug til at

omfatte visse produktionsenheder med en tæt sammenhæng med en fritaget CO₂-kvoteomfattet virksomhed, og som modtager varme fra den CO₂-kvoteomfattede virksomhed, i ovennævnte lov nr. 1391 af 20. december 2004 er med § 4 i den nye lov nr. 461 af 12. juni 2009 (Omlægningen af affaldsforbrændingsafgiften) blevet ophævet, men dog videreført i § 6, nr. 7, i den nye lov nr. 461 af 12. juni 2009. Ved § 12, stk. 3, i sidstnævnte lov bestemmes, at den udvidede fritagelse, når den sættes i kraft af skatteministeren, skal have virkning tilbage fra 1. januar 2005. Fritagelsen er ikke sat i kraft.

2.1.2. Forslagets indhold

Der er vedtaget en fritagelse for CO₂-afgift for industriens CO₂-kvoteomfattede brændselsforbrug. Fritagelsen blev vedtaget med lov nr. 464 af 9. juni 2004. Fritagelsen blev dengang sendt til Europa Kommissionen med henblik på godkendelse i medfør af statsstøttereglerne. Fritagelsens ikrafttrædelse måtte derfor afvente denne godkendelse. Kommissionen traf afgørelse i denne statsstøttesag den 17. juni 2009 (afgørelse C 41/2006). Kommissionen afviser at godkende fritagelsen, men accepterer dog, at der gives fritagelse på betingelse af, at de pågældende virksomheder betaler EU's minimumsafgifter. Det betyder, at fritagelsen ikke kan virke fra den 1. januar 2005, som det ellers er vedtaget med lov nr. 464 af 9. juni 2009 (og videreført i efterfølgende lovgivning), fordi denne betingelse hidtil ikke har været opfyldt. Betingelsen er imidlertid opfyldt fra den 1. januar 2010 på grund af de nye afgiftsregler, som er vedtaget i forbindelse med *Forårspakke 2.0*. Fritagelsen vil derfor kunne sættes i kraft og få virkning fra 1. januar 2010, hvis der, som foreslået i dette forslag, vedtages ophævelse af bestemmelsen om, at fritagelsen, når den sættes i kraft, skal have virkning tilbage fra 1. januar 2005.

For så vidt angår perioden 2005-2009 er det endvidere muligt - indenfor rammerne af Kommissionens statsstøtteafgørelse - i væsentligt omfang at imødekomme virksomhedernes forventning om fritagelse for CO₂-afgift på brændsel tilbage fra 1. januar 2005. Der er foreslået en ordning med tilbagebetaling af CO₂-afgift til de CO₂-kvoteomfattede virksomheder for perioden 2005-2009. Tilbagebetalingen beregnes, så det sikres, at modtagerne betaler EU's minimumsafgifter, jf. betingelsen herom i Kommissionens statsstøtteafgørelse.

Med ovennævnte lov nr. 464 af 9. juni 2004 er der vedtaget et bundfradrag i svovlafgiften, som endnu ikke er sat i kraft, og som når det sættes i kraft, skal have virkning fra den 1. januar 2005. Efter Kommissionens ovennævnte afgørelse i statsstøttesagen den 17. juni 2009 (afgørelse C 41/2006) kan bundfradraget ikke sættes i kraft, så det får virkning fra den 1. januar 2005, da betingelsen om, at de omfattede virksomheder skal have betalt EU's minimumsafgifter ikke har været opfyldt. Med henvisning dels til afgørelsen i statsstøttesagen og dels til at virksomhederne som nævnt betaler EU's minimumsafgifter fra og med 2010 foreslås med dette forslag ophævelse af, at bundfradraget, når det sættes i kraft, skal have virkning fra den 1. januar 2005.

Bundfradraget i svovlafgiften – bortset fra et delelement, der ophørte ved udgangen af 2005 – vil kunne sættes i kraft og få virkning fra 1. januar 2010, hvis der, som foreslået i dette forslag, vedtages ophævelse af bestemmelsen om, at bundfradraget, når det sættes i kraft, skal have virkning tilbage fra 1. januar 2005.

2.2. CO₂-afgiftsfritagelse for mineralogiske processer m.v.

2.2.1. Gældende ret

Efter de gældende regler er der ikke CO₂-afgiftsfrihed for brændsel, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske og metallurgiske processer, eller på brændsel, der anvendes til kemisk reduktion eller i elektrolyse. Fra og med 2010 er der imidlertid fritagelse for såvel energi- som CO₂-afgiften for de angivne processer i virksomheder indenfor CO₂-kvotesektoren.

Der henvises i den forbindelse til lov nr. 527 af 12. juni 2009 samt lovforslag L 207 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Forhøjelse af energiafgifterne, afgift på erhvervenes energiforbrug, afgiftsmæssig ligestilling af central og decentral kraftvarme, afgift på smøreolie mv. og forhøjelse af affaldsafgiften), som blev fremsat af skatteministeren den 22. april 2009.

2.2.2. Forslagets indhold

Det foreslås, at virksomhederne indenfor CO₂-kvotesektoren fritages for CO₂-afgift på brændsel for visse energikrævende processer for perioden 2005-2009. Der foreslås således fuld tilbagebetaling af CO₂-afgift for brændselsforbrug vedrørende metallurgiske og mineralogiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse i perioden. Størstedelen af disse processer er omfattet af CO₂-kvotesystemet. Herved tages hensyn til de CO₂-kvoteomfattede virksomhedernes forventning om fritagelse for CO₂-afgift tilbage fra 1. januar 2005.

2.3. Tilpasninger af energiafgiftslovgivningen

2.3.1 Forslagets indhold

Det foreslås, at foretage en række mindre tilpasninger og korrektioner til energiafgiftslovene (elafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 421 af 3. maj 2006 med senere ændringer og mineralolieafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 3. april 2006 med senere ændringer), ligesom det foreslås, at der sker en række tilpasninger til lov nr. 527 af 12. juni 2009, der implementerede den del af *Forårspakke 2.0*, der vedrører energiafgifterne. Der er alene tale om lovtekniske korrektioner.

For så vidt angår forslaget til ændring af lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lov nr. 472 af 17. juni 2008, er der bl.a. tale om en præcisering af denne lovs bestemmelse om at afgiftsfritage energiprodukter til fremstilling af tilsvarende energiprodukter. Bestemmelsen er afledt af energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003) og med forslaget bringes ordlyden af bestemmelsen i overensstemmelse med ordlyden af de tilsvarende bestemmelser i energiafgiftslovene. Der foreslås tillige en række mindre præciseringer og tilpasninger i forhold til det oprindeligt vedtagne lovforslag, herunder bl.a. i lovens regler om pligt til at måle udledningen af kvælstofoxider, i lovens registreringsbestemmelser og i reglerne, der angiver satserne, for anlæg, der afregner afgiften efter energiforbrug.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.1. Statsstøttesagen

Fritagelsen for CO₂-afgift for industriens kvoteomfattede brændselsforbrug, der blev indført med lov nr. 464 af 9. juni 2004, kan under hensyn til EU's statsstøtteregele ikke få virkning fra den 1. januar 2005, men derimod fra den 1. januar 2010, jf. ovenfor under afsnit 2.1. Lempelsen skønnes at have været ca. 30 mio. kr. årligt i perioden 2005-2009. Da EU-Kommissionen ikke kunne godkende lov nr. 464 af 12. juni 2009, vil afgifterne vedrørende de tidligere år (2005-2009) ikke blive tilbagebetalt til virksomhederne, hvorved statskassen ikke som ventet vil opleve et engangsprovenutab på ca. 150 mio. kr. i 2010.

Forlaget om tilbagebetaling af CO₂-afgiften for brændsel for perioden 2005-2009 til de kvoteomfattede virksomheder, således at de betaler EU's minimumsafgifter, jf. betingelsen herom i Kommissionens statsstøtteafgørelse, skønnes til at udgøre ca. 10. mio. kr. årligt og ca. 50 mio. kr. for hele perioden.

3.2. CO₂-afgiftsfritagelse for mineralogiske processer m.v.

Lempelsen for CO₂-afgift for de mineralogiske og metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse for perioden 2005-2009 indebærer en engangsprovenutab på 25 mio. kr. svarende til ca. 5. mio. kr. for hvert af årene i den angivne periode.

3.3. Tilpasninger af energiafgiftslovgivningen

Forslagene har ikke økonomiske konsekvenser for det offentlige.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

4.1. Statsstøttesagen

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige.

4.2. CO₂-afgiftsfritagelse for mineralogiske processer m.v. og tilbagebetaling af CO₂-afgift til de kvoteomfattede virksomheder

SKAT skønner, at forslaget medfører engangsudgift på 1 årsværk til behandling af godtgørelsessagerne. Forslaget medfører ingen nævneværdige udgifter til systemunderstøttelse.

4.3. Tilpasninger af energiafgiftslovgivningen

Forslagene har ikke administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

5.1. Statsstøttesagen

For årene 2005-2009 vil de kvoteomfattede virksomheder samlet set miste ca. 150 mio. kr. som følge af, at CO₂-afgifterne vedrørende disse år ikke skal tilbagebetales til virksomhederne pga. den manglende godkendelse af støtten efter EU's statsstøtteregler. Omvendt vil virksomhederne med forslaget om at nedjustere afgiftsbetalingen for hvert af årene 2005-2009 til EU's minimumsafgifter opnå en reduktion i deres CO₂-afgiftsbetaling på ca. 10 mio. kr. svarende til ca. 50 mio. kr. for hele perioden.

5.2. CO₂-afgiftsfritagelse for mineralogiske processer m.v.

For hvert af årene 2005-2009 vil de virksomheder, som er omfattet af de mineralogiske og metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse, opnå en reduktion i deres CO₂-afgiftsbetaling på ca. 5 mio.kr. svarende til ca. 25 mio. kr. for hele perioden.

5.3. Tilpasninger af energiafgiftslovgivningen

Forslagene har ikke økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt i høring hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR).

CKR vurderer, at det alene vil være ændringerne i forhold til opgørelse af anvendt energi til procesformål og komfortkøling, som vil have administrative konsekvenser i form af mindre lettelser for virksomhederne. Dette skyldes, at virksomhederne med forslaget fremover kan undgå at skulle opgøre andelen af energi brugt til komfortkøling for rum over 100 m² ved at betale en standardafgift.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslagene har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

8.1. Statsstøttesagen

Der forventes ikke nogen miljømæssige konsekvenser af forslaget om at lade CO₂-afgiften for industriens kvoteregulerede brændselsforbrug bortfalde fra og med 1. januar 2010 og nedjustere til EU's minimumsafgifter i perioden 2005-2009, idet CO₂-udledningerne ved dette brændselsforbrug reguleres via kvoter. Virksomhederne vil fortsat skulle betale CO₂-afgift som hidtil af deres energiforbrug til rumvarme og elforbrug. Desuden vil virksomhederne være omfattet af EU's minimumsafgifter.

8.2. CO₂-afgiftsfritagelse for mineralogiske processer m.v.

Forslaget om at fritage for CO₂-afgift for energiforbrug vedrørende metallurgiske og mineralogiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse i perioden 2005-2009 skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8.3. Tilpasninger af energiafgiftslovgivningen

Forslagene om tilpasninger af energiafgiftslovgivningen har ikke miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Forslagene skal notificeres i medfør af Informationsproceduredirektivet (direktiv 98/34EF) som udkast. Herudover skal ændringerne i energiafgiftslovene meddeles EU-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet (direktiv 2003/96EF).

9.1. Statsstøttesagen

Som anført ovenfor er forslaget afledt af en afgørelse fra Kommissionen fra den 17. juni 2009 (afgørelse C 41/2206), hvorefter Kommissionen afviser at godkende fritagelsen for CO₂-afgift for de kvoteomfattede virksomheder, uden at de pågældende virksomheder betaler EU's minimumsafgifter. Fritagelsen kan herefter ikke virke fra den 1. januar 2005, som det ellers var vedtaget med lov nr. 464 af 9. juni 2009 (og videreført i efterfølgende lovgivning), fordi betingelsen om minimumsafgift hidtil ikke har været opfyldt. Betingelsen er imidlertid opfyldt fra den 1. januar 2010 på grund af de nye afgiftsregler, som er vedtaget i forbindelse med *Forårspakke 2.0*, hvorfor fritagelsen finder anvendelse fra dette tidspunkt.

Kommissionens afgørelse åbner imidlertid mulighed for at tilbagebetalingen af CO₂-afgift på

brændsel for de kvoteomfattede virksomheder for perioden 2005-2009 kan gennemføres, når virksomhederne blot overholder, at de i alle tilfælde kommer til at betale EU's minimumsafgifter, hvilket kan ske ved en reduktion i tilbagebetalingen svarende til disse minimumsafgifter.

9.2. CO₂-afgiftsfritagelse for mineralogiske processer m.v.

De foreslåede lempelser for erhvervene for mineralogiske og metallurgiske processer m.v. er ikke notificeret til Kommissionen i medfør af statsstøttere reglerne. Der henvises i den forbindelse til erklæring vedtaget af Rådet i forbindelse med vedtagelsen af energibeskatningsdirektivet (8084/03 ADD1), hvoraf det bl.a. fremgår at:

”... det kan betragtes som værende i overensstemmelse med afgiftsordningens karakter og logik, at reglerne ikke omfatter dobbelt anvendelse af energiprodukter og anvendelse heraf til andet end brændsel og brændstof samt mineralogiske processer. Medlemsstaterne kan så træffe foranstaltninger til at lægge afgift på anvendelser eller undlade det eller til helt eller delvis at lægge afgift på de enkelte anvendelser. Elektricitet, der anvendes til lignende formål, behandles på samme måde. Sådanne undtagelser fra den generelle ordning eller differentieringer i ordningen, der er begrundet i afgiftsordningens karakter eller generelle opbygning, vedrører ikke statsstøtte”.

Der henvises yderligere til Kommissionens afgørelse af 7. november 2007 i statsstøttesag N 820/2006 – Tyskland (afgiftslempelse for særlige energiintensive virksomheder), hvoraf det fremgår, at Kommissionen anser de i sagen lignende omfattede lempelser i det tyske afgiftssystem for omfattet af afgiftsordningens karakter og logik med den konsekvens, at de ikke vedrører statsstøtte.

9.3. Tilpasninger af energiafgiftslovgivningen

Forslagene indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget er sendt i høring til følgende myndigheder, organisationer m.v., jf. følgende høringsliste:

Advokatrådet, Affald Danmark, Aalborg Portland, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Blik- og Rørarbejderforbundet, Brancheforeningen for Decentral kraftvarme, Byggeriets Arbejdsgivere, CEPOS, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks JordbrugsForskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Vindmølleforening, Danisco, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Gartneri,

Dansk Gasteknisk Center, Danske Regioner, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Fjernvarme, Dansk Funktionærforbund, Dansk Industri, Dansk Jordbrugsforskning, Dansk Landbrug, Dansk Metal, Dansk tekstil og beklædning, Dansk Transport og Logistik, Danske Entreprenører, Danske Speditører, Danske Regioner, Danske Sælgere, Danva, De Danske Landboforeninger, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Skatteborgerforening, Det Økologiske Råd, DK-Teknik og Miljø, DONG, EC-Power, Ejendomsforeningen Danmark, Elsam, Energi Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Frie Funktionærer, Forbundet Træ-Industri-Byg i Danmark, Foreningen Danske kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Danske Biogasanlæg, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen for Energi- og Miljø, Forsikring & Pension, Forskningscenter Risø, Frederiksberg Kommune, Færdselsstyrelsen, Greenpeace Danmark, Handel, Transport og Serviceerhvervene, Håndværksrådet, International Transport Danmark, Kommunernes Landsforening, Kommunernes Revision, Konkurrencestyrelsen, KPMG, Københavns Kommune, Landbrugsraadet, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Marius Pedersen A/S, Miljøstyrelsen, Mærsk olie og Gas, Noah, Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi, NSOC Danmark, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Organisationen for Vedvarende Energi, Pantefogedforeningen, Peter Rimaas, Plantedirektoratet, PWC (Joan Faurskov Rasmussen), RenoSam, Sammenslutningen af Danske elforbrugere SDE, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforening, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, SID, Sikkerhedsstyrelsen, SKAT, Skatterevisorforeningen, Skov- og naturstyrelsen, Vindmølleindustrien, WWF, Ældresagen og Økologisk Landsforening.

Desuden vil lovforslaget være tilgængeligt på Skatteministeriets hjemmeside samt på Høringsportalen på hjemmesiden borger.dk.

11. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	CO ₂ -afgiftsfritagelsen: Der vil ikke, som ventet, blive et engangsprovenutab på ca. 150 mio. kr. i 2010.	Bagudrettet CO ₂ -afgiftsfritagelse for mineralogiske processer m.v. og betaling ned på minimumsafgifterne: Der vil blive et engangsprovenutab på ca. 75.

		mio. kr.
Administrative konsekvenser for det offentlige		Forslaget medfører en engangsudgift på 1 årsværk.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Bagudrettet CO ₂ -afgiftsfritagelse for mineralogiske processer m.v. og betaling ned på minimumsafgifterne: Der vil blive en samlet reduktion i afgiftsbetalingen på ca. 75. mio. kr.	CO ₂ -afgiftsfritagelsen: De kvoteomfattede virksomheder vil for årene 2005-2009 miste ca. 150 mio. kr. som følge af, at afgifterne vedrørende disse år ikke skal tilbagebetales til virksomhederne.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ændringerne i forhold til opgørelse af anvendt energi til procesformål og komfortkøling vil medføre mindre lettelser for virksomhederne.	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Fritagelse for CO ₂ -afgift: Forslaget er afledt af statsstøtteafgørelse fra Kommissionen fra den 17. juni 2009 (afgørelse C 41/2206).	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med lov nr. 527 af 12. juni 2009 sidestilles energiforbrug til køling, der sker af hensyn til de ansattes eller kunders komfort, med rumvarme. Det betyder, at der ikke ydes godtgørelse af energiafgiften vedrørende energiforbruget til kølingen. For virksomheder, der bruger energi til såvel proces (med godtgørelse) som komfortkøling (ikke-procesformål uden godtgørelse), skal der som udgangspunkt ske måling (fordeling) af energien, for at der kan opnås godtgørelse for delforbruget af energi til proces. I stedet for at basere fordelingen af energiforbruget mellem energi til procesformål og ikke-procesformål på måling, kan virksomhederne vælge at betale en standardafgift pr. m² relevant lokale.

Bestemmelsen i elafgiftsloven, som vedrører muligheden for at betale ovennævnte standardafgift, når der er tale om lokaler over 100 m², omfatter imidlertid ikke komfortkøling. Bestemmelserne er derfor ikke tilpasset til de nye regler om komfortkøling. Med forslaget foreslås, at virksomhederne kan vælge at undlade energimåling mod at betale en standardafgift pr. m², når der er tale om komfortkøling af lokaler over 100 m², hvorved der rettes op på forholdet.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås for det første at nyaffatte § 8, stk. 8, i gasafgiftsloven, der blev indsat i loven ved L 527 af 12. juni 2009. Bestemmelsen foreslår at fritage et energiprodukt, som er medgået til fremstilling af et tilsvarende energiprodukt.

I tilfælde, hvor samme energiproducerende anlæg forsyner såvel anvendelse omfattet af en lempelse som anden anvendelse i virksomheden, foretages fordeling af energien efter de regler, som allerede anvendes for fordeling mellem proces og rumvarme. Der er ikke nødvendigvis identitet mellem procesforbruget, som er omfattet af en lempelse, og virksomhedens samlede procesforbrug, hvorfor der for disse tilfælde foreslås, at der skal foretages særskilte opgørelser og målinger.

Som konsekvens af ovennævnte særlige afgiftslempelse foreslås det endvidere, at det præciseres at der gælder særlige afgiftssatser for afgiftspligtig overskudsvarme i den situation, hvor et energiprodukt medgår til fremstilling af et tilsvarende energiprodukt.

Til nr. 2 og 3

Med lov nr. 527 af 12. juni 2009 sidestilles energiforbrug til køling, der sker af hensyn til de ansattes eller kunders komfort, med rumvarme. Det betyder, at der ikke ydes godtgørelse af energiafgiften vedrørende energiforbruget til kølingen. For virksomheder, der bruger energi til såvel proces (med godtgørelse) som komfortkøling (ikke-procesformål uden godtgørelse), skal der som udgangspunkt ske måling (fordeling) af energien, for at der kan opnås godtgørelse for delforbruget af energi til proces. I stedet for at basere fordelingen af energiforbruget mellem energi til procesformål og ikke-procesformål på måling, kan virksomhederne vælge at betale en standardafgift pr. m² lokale.

Bestemmelserne i gasafgiftsloven, som vedrører muligheden for at betale ovennævnte standardafgift, omfatter imidlertid ikke komfortkøling. Bestemmelserne er derfor ikke tilpasset til de nye regler om komfortkøling. Med forslaget foreslås, at virksomhederne kan vælge at undlade energimåling mod at betale en standardafgift pr. m², når der er tale om komfortkøling af lokaler,

hvorved der rettes op på forholdet.

Til nr. 4

Som konsekvens af nr. 1 foreslås det at ændre overskriften til bilag 7, således at der indføres en henvisning til § 8, stk. 10 og 11.

Til § 3

Til nr. 1

Ved nyaffattelsen af § 1, der dels vedrører stk. 1, nr. 7., 1 pkt., præciseres, at tillægsafgiften på affald kun kan omfatte affald anvendt som brændsel til varmeproduktion i anlæg. Ifølge den allerede vedtagne formulering af bestemmelsen om tillægsafgiften for affald i kulafgiftsloven, som foreslås ændret, skal der betales tillægsafgift af affald anvendt som brændsel i anlæg. Ved en bogstavelig læsning af loven kan det forstås sådan, at der skal betales afgift af affald, som alene anvendes til produktion af elektricitet, hvilket imidlertid ikke har været hensigten. For affald til samproduktion af varme og elektricitet er der allerede vedtaget lovregler om afgiftsberegning, som sikrer, at der ikke betales tillægsafgift for den del af affaldet, som vedrører produktion af elektricitet.

Herudover foreslås det at genindsætte den gældende § 1, stk. 7, om virksomheders valg mellem opgørelse efter brændværdi eller efter vægt. Bestemmelsen blev utilsigtet ophævet i forbindelse med vedtagelsen af lov 461 af 12. juni 2009.

Til nr. 2

Ved opgørelsen af tillægsafgiften ved affaldsforbrænding i henhold til kulafgiftsloven kan der, når affaldet bruges til produktion af både affaldsvarme (afgiftspligtigt) og el (afgiftsfrit), betales afgift efter ”125 pct. reglen”. Ifølge denne regel opgøres afgiftsgrundlaget som den afgiftspligtige affaldsvarme divideret med 1,25. Der er dog en begrænsning, idet der højst kan opnås fritagelse for elproduktionen divideret med 0,35. Denne begrænsning er generel ved anvendelse af ”125 pct. reglen” og omfatter bl.a. den gruppe virksomheder, som skal betale tillægsafgift af den producerede varme, inklusive bortkølet varme, fra affaldsforbrænding. Der er tale om virksomheder, som ikke er CO₂-kvoteomfattede. At virksomhederne omfattes af begrænsningen passer imidlertid ikke med de bagvedliggende økonomiske provenuberegninger i forbindelse med lovgivningen om indførelse af tillægsafgiften. Derfor foreslås, at denne begrænsning ophæves for disse virksomheder i kulafgiftslovens § 5, stk. 7, 8, 9 og 10.

Til 3 og 4

Med lov nr. 527 af 12. juni 2009 sidestilles energiforbrug til køling, der sker af hensyn til de

ansattes eller kunders komfort, med rumvarme. Det betyder, at der ikke ydes godtgørelse af energiafgiften vedrørende energiforbruget til kølingen. For virksomheder, der bruger energi til såvel proces (med godtgørelse) som komfortkøling (ikke-procesformål uden godtgørelse), skal der som udgangspunkt ske måling (fordeling) af energien, for at der kan opnås godtgørelse for delforbruget af energi til proces. I stedet for at basere fordelingen af energiforbruget mellem energi til procesformål og ikke-procesformål på måling, kan virksomhederne vælge at betale en standardafgift pr. m² lokale.

Bestemmelserne i kulafgiftsloven, som vedrører muligheden for at betale ovennævnte standardafgift, omfatter imidlertid ikke komfortkøling. Bestemmelserne er derfor ikke tilpasset til de nye regler om komfortkøling. Med forslaget foreslås, at virksomhederne kan vælge at undlade energimåling mod at betale en standardafgift pr. m², når der er tale om komfortkøling af lokaler, hvorved der rettes op på forholdet.

Til § 4

Til nr. 1

Der er tale om en tilpasning af lov nr. 527 af 12. juni 2009 for så vidt angår satserne for blyholdig og blyfri benzin.

For så vidt angår svovlfri diesel og blyfri benzin foreslås det endvidere, at der indføres en fast sats udtryk i liter for de typiske blandinger bestående af fossile brændstoffer og biobrændstoffer, der forventes markedsført på markedet. Forslaget skal ses på baggrund af, at der med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008 fra og med 1. januar 2010 bliver åbnet mulighed for at afregne energiafgiften på biobrændstof med samme sats udtrykt i kroner pr. GJ, som gælder for det fossile alternativ.

Baggrunden for ordningen, der blev indført med lov nr. 528 af 17. juni 2008, var, at man i afgiftsmæssig henseende ønskede at ligestille biobrændstof med fossile brændstoffer derved, at der sker afregning efter energiindholdet og ikke efter literindholdet. I praksis vil biobrændstof blive blandet sammen med fossilt brændstof, og hele blandingen vil blive solgt litervis. Der er også i praksis en vis variation omkring et tilstræbt indhold af biobrændstof. Af administrative årsager er der derfor fra Oliebranchens side ytre ønske om, at der fastsættes en sats udtrykt i øre/l for de typiske blandinger, der forventes markedsført.

For benzin forventes den typiske blanding at blive 95,2 vol. pct. fossilt benzin og 4,8 vol. pct. bioethanol. Der vil være en variation på +/- 0,2 vol. pct. For dieselolie forventes den typiske blanding at blive 93,2 vol. pct. fossilt diesel og 6,8 vol. pct. biodiesel. Også her vil der kunne være en variation på 0,2 vol. pct.

Det foreslås at nyaffatte § 1, stk. 1, i mineralolieafgiftsloven med disse tilpasninger. Samtidig med ovennævnte forslag foreslås det at ophæve § 4, nr. 1, i lov nr. 527 af 12. juni 2009, der vedrører § 1, stk. 1, i mineralolieafgiftsloven. Der henvises til forslaget § 7, nr. 4.

Til 2-4

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af forslaget om at indføre en fast sats udtryk i liter for de typiske blandinger bestående af fossile brændstoffer og biobrændstoffer.

Til nr. 5

Det foreslås for det første at indsætte et stykke 12 i § 9 i mineralolieafgiftsloven, der blev indsat i loven ved L 527 af 12. juni 2009. Bestemmelsen foreslår at fritage et energiprodukt, som er medgået til fremstilling af et tilsvarende energiprodukt.

I tilfælde, hvor samme energiproducerende anlæg forsyner såvel anvendelse omfattet af en lempelse som anden anvendelse i virksomheden, foretages fordeling af energien efter de regler, som allerede anvendes for fordeling mellem proces og rumvarme. Der er ikke nødvendigvis identitet mellem procesforbruget, som er omfattet af en lempelse, og virksomhedens samlede procesforbrug, hvorfor der for disse tilfælde foreslås, at der skal foretages særskilte opgørelser og målinger.

Som konsekvens af ovennævnte særlige afgiftslempelse foreslås det endvidere, at det præciseres, at der gælder særlige afgiftssatser for afgiftspligtig overskudsvarme i den situation, hvor et energiprodukt medgår til fremstilling af et tilsvarende energiprodukt.

Til 6

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af forslaget om at indføre en fast sats udtryk i liter for de typiske blandinger bestående af fossile brændstoffer og biobrændstoffer.

Til nr. 7 og 8

Med lov nr. 527 af 12. juni 2009 sidestilles energiforbrug til køling, der sker af hensyn til de ansattes eller kunders komfort, med rumvarme. Det betyder, at der ikke ydes godtgørelse af energiafgiften vedrørende energiforbruget til kølingen. For virksomheder, der bruger energi til såvel proces (med godtgørelse) som komfortkøling (ikke-procesformål uden godtgørelse), skal der som udgangspunkt ske måling (fordeling) af energien, for at der kan opnås godtgørelse for delforbruget af energi til proces. I stedet for at basere fordelingen af energiforbruget mellem energi til procesformål og ikke-procesformål på måling, kan virksomhederne vælge at betale en standardafgift pr. m² lokale.

Bestemmelserne i mineralolieafgiftsloven, som vedrører muligheden for at betale ovennævnte standardafgift, omfatter imidlertid ikke komfortkøling. Bestemmelserne er derfor ikke tilpasset til de nye regler om komfortkøling. Med forslaget foreslås, at virksomhederne kan vælge at undlade energimåling mod at betale en standardafgift pr. m², når der er tale om komfortkøling af lokaler, hvorved der rettes op på forholdet.

Til 9

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af forslaget om at indføre en fast sats udtryk i liter for de typiske blandinger bestående af fossile brændstoffer og biobrændstoffer.

Til nr. 10

Der er tale om en tilpasning til tidligere vedtagen lovgivning, jf. lov nr. 527 af 12. juni 2009, idet henvisningen i bilag 2 til § 1, stk. 3, rettes til § 1, stk. 8. Herudover ændres satsangivelsen for benzin- og dieselækvivalenter fra ”øre” til ”kr.”. Endvidere sker der en tilpasning af satserne for blyholdig og blyfri benzin. Hertil kommer, at der indsættes en fast blandingsats for svovlfri diesel og blyfri benzin; der henvises til nr. 1 ovenfor. Endelig ændres overskriften til bilag 6, idet der indføres en henvisning til § 9, stk. 14 og 15.

Til § 5

Til nr. 1

Der er tale om en tilpasning til tidligere vedtaget lovgivning i lov nr. 527 af 12. juni 2009, idet genstanden for afgiften i kuldioxidafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 15, blev angivet som “Ikke nedbrydeligt affald”, hvor der rettelig skal stå “Ikke bionedbrydeligt affald”.

For så vidt angår gas- og dieselolie og benzin foreslås det endvidere, at der indføres en fast sats udtryk i liter for de typiske blandinger bestående af fossile brændstoffer og biobrændstoffer, der forventes markedsført på markedet. Forslaget skal ses på baggrund af, at der med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008 fra og med 1. januar 2010 bliver åbnet mulighed for at afregne energiafgiften på biobrændstof med samme sats udtrykt i kroner pr. GJ, som gælder for det fossile alternativ.

Baggrunden for ordningen, der blev indført med lov nr. 528 af 17. juni 2008, var, at man i afgiftsmæssig henseende ønskede at ligestille biobrændstof med fossile brændstoffer derved, at der sker afregning efter energiindholdet og ikke efter literindholdet. I praksis vil biobrændstof blive blandet sammen med fossilt brændstof, og hele blandingen vil blive solgt litervis. Der er også i praksis en vis variation omkring et tilstræbt indhold af biobrændstof. Af

administrative årsager er der derfor fra Oliebranchens side ytret ønske om, at der fastsættes en sats udtrykt i øre/l for de typiske blandinger, der forventes markedsført.

For benzin forventes den typiske blanding at blive 95,2 vol. pct. fossilt benzin og 4,8 vol. pct. bioethanol. Der vil være en variation på +/- 0,2 vol. pct. For dieselolie forventes den typiske blanding at blive 93,2 vol. pct. fossilt diesel og 6,8 vol. pct. biodiesel. Også her vil der kunne være en variation på 0,2 vol. pct.

Det foreslås at nyaffatte § 2, stk. 1, i kuldioxidafgiftsloven med disse tilpasninger. Samtidig med ovennævnte forslag foreslås det at ophæve § 5, nr. 2, i lov nr. 527 af 12. juni 2009, der vedrører § 2, stk. 1, i kuldioxidafgiftsloven. Der henvises til forslaget § 7, nr. 4.

Til nr. 2

Der henvises til nr. 1 for så vidt angår forslaget om at indføre en fast sats udtryk i liter for de typiske blandinger bestående af fossile brændstoffer og biobrændstoffer. Bestemmelsen nyaffattes under hensyn til, at den seneste ændring af bestemmelsen, der fandt sted med lov nr. 527 af 12. juni 2009, endnu ikke er trådt i kraft. Ved lovforslaget § 7, nr. 4, ophæves den pågældende bestemmelse i lov nr. 527 af 12. juni 2009.

Til nr. 3

Med § 3, nr. 5, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 indsattes efter § 5, stk. 11, 1. punktum, i kulafgiftsloven yderligere 2.-7. pkt., hvilket indebar en afgiftslempelse. Lempelsen vedrører den gruppe virksomheder, som skal betale tillægsafgift af den producerede varme, inklusive bortkølet varme, fra affaldsforbrænding. Der er tale om virksomheder, som ikke er CO₂-kvoteomfattede. Lempelsen ydes som et fradrag i bortkølet varme. Lempelsen opgøres med udgangspunkt i bortkølet varme i 2008. Der stilles bl.a. som betingelse, at virksomheden producerede både elektricitet og varme i 2008.

Da CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 3, 2. pkt., indeholder en regel om, at CO₂-afgiftsgrundlaget for samme type virksomheder skal opgøres ligesom i § 5, stk. 11, i kulafgiftsloven, blev der også givet en tilsvarende lempelse i CO₂-afgiften. Dette var imidlertid ikke i overensstemmelse med de bagvedliggende økonomiske provenuberegninger og heller ikke hensigtsmæssigt ud fra den betragtning, at der bør være så få undtagelser til CO₂-afgiften som muligt. Derfor foreslås denne lempelse i CO₂-afgiften ophævet. Det bemærkes, at der samtidig foreslås en lempelse i reglerne om opgørelse af tillægsafgiften i kulafgiftsloven, som omfatter denne type virksomheder. Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 2.

Til nr. 4

Det foreslås for det første at nyaffatte § 7, stk. 3, 1.-3. pkt., i kuldioxidafgiftsloven, der blev nyaffattet ved L 527 af 12. juni 2009. Bestemmelsen foreslår at fritage et energiprodukt, som er medgået til fremstilling af et tilsvarende energiprodukt.

I tilfælde, hvor samme energiproducerende anlæg forsyner såvel anvendelse omfattet af en lempelse som anden anvendelse i virksomheden, foretages fordeling af energien efter de regler, som allerede anvendes for fordeling mellem proces og rumvarme. Der er ikke nødvendigvis identitet mellem procesforbruget, som er omfattet af en lempelse, og virksomhedens samlede procesforbrug, hvorfor der for disse tilfælde foreslås, at der skal foretages særskilte opgørelser og målinger.

Til nr. 5

Efter § 8 foreslås indsat de nedenfor omtalte bestemmelser § 8 a og § 8 b.

Efter den foreslåede nye § 8 a gives der tilbagebetaling af CO₂-afgift på brændselsforbrug, som har været omfattet af CO₂ kvoter i perioden 2005-2009. Der ydes tilbagebetaling af afgift, som ikke godtgøres virksomhederne efter andre regler eller dækkes af statstilskud til dækning af udgifter til CO₂-afgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. Ordningen gælder dog kun brændsler til proces, og EU's minimumsafgifter skal modregnes i tilbagebetalingen. EU's minimumsafgifter fremgår af bilag 5 til CO₂-afgiftsloven. Ved opgørelsen af minimumsafgifterne kan betalt svovlafgift vedrørende det relevante energiforbrug modregnes.

Ordningen med tilbagebetaling efter den foreslåede § 8 a indebærer, at virksomhederne i sammenhæng med tilbagebetalingen ikke skal foretage regulering af godtgørelse og tilskud til virksomheden foretaget efter hidtidige regler. Det samme gælder beregning af eventuel overskudsvarmeafgift efter CO₂-afgiftsloven. I tilfælde, hvor samme energiproducerende anlæg har forsynet såvel anvendelse omfattet af tilbagebetalingen som anden anvendelse i virksomheden, foretages fordeling af energien efter de principper og regler, som allerede anvendes for tilfælde med afgiftsmæssigt blandet energiforbrug. Opgørelsen af tilbagebetalingen skal så vidt, som det er muligt, være baseret på energimålinger. Hvis virksomheden ikke har de fornødne målerregistreringer, skal virksomheden kunne fremlægge anden dokumentation for opgørelsen, så tilbagebetalingen udenfor enhver tvivl og usikkerhed ikke overstiger det beløb, som ville være tilbagebetalt, hvis målerregistreringerne forelå.

For at opnå tilbagebetaling efter den foreslåede § 8 a skal virksomheden rette særskilt henvendelse herom til told- og skatteforvaltningen senest den 1. september 2010. Virksomheder, som ikke har henvendt sig til told- og skatteforvaltningen senest på denne dato, vil således ikke kunne opnå tilbagebetaling.

Efter den nye § 8 b gives der tilbagebetaling af CO₂-afgift på brændselsforbrug vedrørende mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse i perioden 2005-2009. Der ydes tilbagebetaling af afgift, som ikke godtgøres virksomhederne efter andre regler eller dækkes af statstilskud til dækning af udgifter til CO₂-afgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. Der ydes alene tilbagebetaling for energiforbrug, som tillige er berettiget til delvis tilbagebetaling af afgift efter ovennævnte foreslåede § 8 a, det vil sige primært virksomhed vedrørende CO₂-kvotesektoren.

Disse mineralogiske processer m.v. er allerede afgrænset i lovgivningen i forbindelse med indsættelsen af nye bestemmelser i energiafgiftslovene, f.eks. den nye § 11 d i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Der henvises til lov nr. 527 af 12. juni 2009 og lovforslag L 207 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Forhøjelse af energiafgifterne, afgift på erhvervenes energiforbrug, afgiftsmæssig ligestilling af central og decentral kraftvarme, afgift på smørelie mv. og forhøjelse af affaldsafgiften), fremsat af skatteministeren den 22. april 2009.

Ordningen med tilbagebetaling efter § 8 b indebærer, at virksomhederne i sammenhæng med tilbagebetalingen ikke skal foretage regulering af godtgørelse og tilskud til virksomheden foretaget efter hidtidige regler. Det samme gælder beregning af eventuel overskudsvarmeafgift efter CO₂-afgiftsloven. I tilfælde, hvor samme energiproducerende anlæg har forsynet såvel anvendelse omfattet af tilbagebetalingen som anden anvendelse i virksomheden, foretages fordeling af energien efter de principper og regler, som allerede anvendes for tilfælde med afgiftsmæssigt blandet energiforbrug. Opgørelsen af tilbagebetalingen skal så vidt, som det er muligt, være baseret på energimålinger. Hvis virksomheden ikke har de fornødne målerregistreringer, skal virksomheden kunne fremlægge anden dokumentation for opgørelsen, så tilbagebetalingen udenfor enhver tvivl og usikkerhed ikke overstiger det beløb, som ville være tilbagebetalt, hvis målerregistreringerne forelå.

For at opnå tilbagebetaling efter § 8 b skal virksomheden rette særskilt henvendelse herom til told- og skatteforvaltningen senest den 1. september 2010. Virksomheder, som ikke har henvendt sig til told- og skatteforvaltningen senest på denne dato, vil således ikke kunne opnå tilbagebetaling.

Til nr. 6

Med § 4, nr. 9, i lov nr. 528 af 17. juni 2008 (Implementering af energiaftalen) ophæves overskudsvarmeafgiften i CO₂-afgiftsloven. Dermed sker der imidlertid ikke samtidig ophævelse af reglerne for den nærmere beregning af afgiften, som således er overflødige. Med forslaget

ophæves disse regler.

Til nr. 7 og 8

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af nr. 9.

Til nr. 9

Med § 5, nr. 16, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 blev der som konsekvens af indførelse af CO₂-afgift på smøreolie foretaget en konsekvensrettelse af § 9 a, stk. 1, nr. 1, i CO₂-afgiftsloven. Ændringen tog imidlertid ikke højde for, at § 6, nr. 7 i lov nr. 461 af 12. juni 2009, der indsætter § 9 a i CO₂-afgiftsloven, endnu ikke er trådt i kraft. Det foreslås derfor, at § 9 a, stk. 1, nr. 1, i CO₂-afgiftsloven nyaffattes for derved at sikre, at den ændring af bestemmelsen, der fandt sted med § 5, nr. 16, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 bliver indsat i bestemmelsen. Samtidig hermed ophæves § 6, nr. 7, i lov nr. 461 af 12. juni 2009 og § 5, nr. 16, i lov nr. 527 af 12. juni 2009. Der henvises til forslaget § 7, nr. 4 og § 8, nr. 2.

Ved nyaffattelsen af § 9 a, stk. 2, foreslås det samtidig, at henvisningen til § 11 i lov om afgift af elektricitet fjernes, idet den er overflødig.

Der foreslås herudover indsat en § 9 c og en § 9 b i kuldioxidafgiftsloven. Den seneste ændring af bestemmelserne, der fandt sted med § 5, nr. 17, i lov nr. 527 af 12. juni 2009, er endnu ikke trådt i kraft under hensyn til, at bestemmelserne har været undergivet Kommissionens statsstøttebehandling. Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 4. Det fremgår heraf, at den tidligere lovgivning på området ophæves.

Med indsættelsen af § 9 c, stk. 5, i kuldioxidafgiftsloven tilpasses bestemmelsen, idet det angives, at satserne i kuldioxidafgiftsloven for beregning af bundfradrag er dem, der gælder for 2010 og ikke for 2008. Dette skal ses i sammenhæng med, at § 9 c, der omhandler bestemmelserne om bundfradrag, sættes i kraft den 1. januar 2010, hvorfor 2010 også danner udgangspunkt for beregningen af bundfradraget.

Det foreslås samtidig at præcisere, at indekseringen af bundfradraget med en forhøjelse på 1,8 pct. årligt sker i perioden 2011-2015. Endelig foreslås det, at satsreguleringsreglerne i § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. finder tilsvarende anvendelse for bundfradraget efter 2015. Det foreslås endelig at fjerne nogle bestemmelser om EU's minimumsafgifter i forbindelse med beregningen af bundfradraget efter § 9 c, idet reglerne har mistet deres betydning, fordi EU's minimumsafgifter ikke længere skal modregnes i bundfradraget.

Til nr. 10

Det foreslås at nyaffatte bilag 2 og 3 under hensyntagen til, at der indføres en fast blandingsrats for svovlfri diesel og blyfri benzin; der henvises til nr. 1 ovenfor. Samtidig hermed foreslås det at ophæve § 5, nr. 24, i lov nr. 527, hvor bilag 2 og 3 i kuldioxidafgiftsloven blev nyaffattet. Der henvises til forslaget § 7, nr. 4, hvor det foreslås at ophæve den tidligere affattelse af bilagene i lov nr. 527 af 12. juni 2009.

Det foreslås at tilpasse overskriften til bilag 5, således at henvisningen til kuldioxidafgiftslovens § 9 c heri ophæves, henset til at den ikke længere er relevant i forhold til § 9 c, men derimod i forhold til § 8 b, der foreslås indsat i loven med § 5, nr. 4. Det foreslås at nyaffatte bilag 4 og 5, der tidligere er blevet indsat i kuldioxidafgiftsloven med lov nr. 528 af 17. juni 2008, således at de træder i stedet for de med lov nr. 528 indsatte bilag 4 og 5, der foreslås ophævet. Der henvises i den forbindelse til forslaget § 11, nr. 1, hvor det foreslås at ophæve den tidligere indsættelse af bilagene i lov nr. 528 af 17. juni 2008.

Til § 6

Til nr.1

Under folketingets behandling af det oprindelige lovforslag blev lovtæksten ændret derved, at anlæg, der har pligt til at foretage AMS-måling (Automatisk Målende System) af udledningen af NO₂-ækvivalenter, kan opfylde forpligtelsen til at måle ved hjælp af en anden metode, der giver en tilsvarende sikkerhed for, at målingen af den udledte mængde af NO_x, regnet som NO₂-ækvivalenter, bliver som ved AMS-målingen.

Baggrunden for ændringen var, at Oliebranchens Fællesrepræsentation og off-shore branchen under det lovforberedende arbejde gjorde opmærksom på, at etablering af AMS-måling i visse tilfælde er forbundet med meget store omkostninger for olieraffinaderierne og off-shore anlæggene.

På baggrund af oplysninger fra Holland om, at man der bruger PEMS (prediktivt emissions monitoringssystem) som dokumentation for udledningen af NO₂-ækvivalenter og fra Norge om, at myndighederne der accepterer PEMS-beregninger for deres off-shore anlæg som dokumentation for udledningen af NO₂-ækvivalenter, oplyste Miljøstyrelsen, at de kan acceptere PEMS som dokumentation for udledningen af NO₂-ækvivalenter på gasturbiner på off-shore anlæg.

I overensstemmelse med baggrunden for ændringen af det oprindeligt fremsatte lovforslag foreslås det at præcisere lovtækstens bestemmelse om målepligt af udledningen af NO₂-ækvivalenter således, at det er alene er olieraffinaderierne og off-shorebranchen, der har mulighed for at fortage målingen af udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding ved hjælp af en anden metode (eventuelt PEMPS), der giver en tilsvarende sikkerhed for, at målingen af den

udledte mængde af NO_x, regnet som NO₂-ækvivalenter, bliver som ved AMS-målingen. I den forbindelse forstås ved et off-shore anlæg en boreplatform el lign, der er anbragt på havet, hvorfra man udvinder olie, og ved et olieraffinaderi et anlæg der raffinerer råolie til benzin, petroleum og andre olieholdige produkter.

Til nr. 2 og 3

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af nr. 7.

Til nr. 4

Med forslaget sikres det, at virksomheder registreret efter de anførte bestemmelser i lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 298 af 3. april 2006, kan blive registreret efter lov om afgift af kvælstofoxider og dermed være berettigede til godtgørelse i henhold til lovens § 9, stk. 1, i det omfang udledningen er mindre end den udledning som i henhold til lovens bilag 1 kan opgøres for den anvendte mængde brændsel.

Til nr. 5

Det foreslås at det præciseres, at fritagelsen for energiprodukter til fremstilling af tilsvarende energiprodukter kun gælder for energiprodukter, som er fremstillet på den producerende virksomheds område. I lighed med de øvrige energiafgiftslove bringes lov om afgift af kvælstofoxider herved i overensstemmelse med artikel 21, nr. 3, 1. pkt., i energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003).

Til nr. 6 og 7

Træflis afregnes på faktura mellem sælger og køber efter energiindhold i træflisen, dvs. typisk pr. GJ træflis. Energiindholdet i træflisen opgøres som standard brændværdi for tørt træflis gange vejet mængde træflis fratrukket målt vandindhold, hvor målt vandindhold er lig vejet mængde træflis gange målt vandprocent. Både vejningen af træflis samt bestemmelsen af vandprocenten udføres efter standardiserede metoder og på kalibreret udstyr. Det foreslås derfor, at NO_x-afgiften for træflis opgøres som en afgift i kr./faktureret GJ.

Forslaget sikrer overensstemmelse mellem NO_x-emissionen og den fakturerede træflis. En afgift opgjort i kr./ton træflis vil på grund af store variationer i vandindholdet fra 30-70 pct. ikke være i overensstemmelse med emissionen. Det vil endvidere være vanskeligere at føre kontrol med en sådan afgift, idet vægten ikke nødvendigvis fremgår af faktureringsgrundlaget mellem sælger af flisen og køber.

Det foreslås endvidere at præcisere, at afregningsgrundlaget for øvrige biomasser, som f.eks. halm og alt andet træ end træflis, er vægtbaseret ved kr. pr. ton. En vægtbaseret afregning er her

hensigtsmæssig på grund af et lavt og stabilt vandindhold.

Til § 7

Til nr. 1

Ved bestemmelsen i § 2, nr. 14, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love indsættes et stk. 8 i gasafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 298 af 3. april 2006 med senere ændringer. § 2, nr. 14 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da den beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttereglerne. Ved lovforslagets § 7, nr. 1, foreslås § 2, nr. 14, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold indsat i gasafgiftsloven ved lovforslagets § 2, nr. 1. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1.

Ved bestemmelsen i § 2, nr. 25, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love ophæves bilag 2-5 og i stedet indsættes bilag 2-8 i gasafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 298 af 3. april 2006 med senere ændringer. § 2, nr. 25 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da den beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttereglerne. Ved lovforslagets § 7, nr. 1, foreslås § 2, nr. 25, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bilagenes indhold delvist indsat i gasafgiftsloven ved lovforslagets § 2, nr. 4. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4.

Til nr. 2

Ved bestemmelsen i § 3, nr. 1, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love ændres § 1 i kulafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 30. oktober 2006 med senere ændringer. § 3, nr. 1, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da den beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttereglerne. Ved lovforslagets § 7, nr. 2, foreslås § 3, nr. 1, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold delvist indsat i kulafgiftslovens ved lovforslagets § 3, nr. 1. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1.

Ved bestemmelserne i § 3, nr. 3-7, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love ændres § 5, stk. 1, 4, 11, 12 og 20, i kulafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 30. oktober 2006 med senere ændringer. § 3, nr. nr. 3-7, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da bestemmelserne beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttereglerne. Ved lovforslagets § 7, nr. 2, foreslås § 3, nr. 3-7 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsernes indhold delvist indsat i kulafgiftsloven ved lovforslagets § 3, nr. 2. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 2.

Til nr. 3

Ved bestemmelsen i § 4, nr. 1, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love, ændres § 1, stk. 1, i mineralolieafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 3. april 2006 med senere ændringer. § 4, nr. 1, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da bestemmelsen beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne. Ved lovforslagets § 7, nr. 3, foreslås § 4, nr. 1 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold indsat i mineralolieafgiftsloven ved lovforslagets § 4, nr. 1. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 1.

Ved bestemmelsen i § 4, nr. 8, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love, ændres § 3, stk. 2, i mineralolieafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 3. april 2006 med senere ændringer. § 4, nr. 8, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da bestemmelsen beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne. Ved lovforslagets § 7, nr. 3, foreslås § 4, nr. 8 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold indsat i mineralolieafgiftsloven ved lovforslagets § 4, nr. 2. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 2.

Ved bestemmelsen i § 4, nr. 17 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love, indsættes et stk. 12 i § 9 i mineralolieafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 3. april 2006 med senere ændringer. § 4, nr. 17, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da bestemmelsen beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne. Ved lovforslagets § 7, nr. 3, foreslås § 4, nr. 17 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold indsat i mineralolieafgiftsloven ved lovforslagets § 4, nr. 5. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 5.

Ved bestemmelsen i § 4, nr. 19 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love, ændres § 11, stk. 2, 3. pkt., i mineralolieafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 3. april 2006 med senere ændringer. § 4, nr. 19, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da bestemmelsen beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne. Ved lovforslagets § 7, nr. 3, foreslås § 4, nr. 19 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold indsat i mineralolieafgiftsloven ved lovforslagets § 4, nr. 6. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 6.

Ved bestemmelsen i § 4, nr. 35 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love ophæves bilag 2-4 til mineralolieafgiftsloven og i stedet indsættes nye bilag 2-7, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 3. april 2006 med senere ændringer. § 4, nr. 35, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da bestemmelsen beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne. Ved lovforslagets § 7, nr. 3, foreslås § 4, nr. 35 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bilagens indhold delvist indsat i mineralolieafgiftsloven ved lovforslagets § 4, nr. 10. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 10.

Til nr. 4

Ved bestemmelsen i § 5, nr. 2 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love ændres § 2, stk. 1, i kuldioxidafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006 med senere ændringer. § 5, nr. 2, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da bestemmelsen beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne. Ved lovforslagets § 7, nr. 4 foreslås § 5, nr. 2 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold delvist indsat i kuldioxidafgiftsloven ved lovforslagets § 5, nr. 1. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 1.

Ved bestemmelsen i § 5, nr. 3 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love ændres § 2, stk. 2, 1. og 2. pkt., i kuldioxidafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006 med senere ændringer. § 5, nr. 3, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da bestemmelsen beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne. Ved lovforslagets § 7, nr. 4 foreslås § 5, nr. 3 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold delvist indsat i kuldioxidafgiftsloven ved lovforslagets § 5, nr. 2. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 2.

Ved bestemmelsen i § 5, nr. 7 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love ændres § 7, stk. 3, i kuldioxidafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006 med senere ændringer. § 5, nr. 7, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da bestemmelsen beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne. Ved lovforslagets § 7, nr. 4 foreslås § 5, nr. 7 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold delvist indsat i kuldioxidafgiftsloven ved lovforslagets § 5, nr. 4. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 4.

Ved bestemmelsen i § 5, nr. 14 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af

elektricitet og forskellige andre love indsattes § 8 a i kuldioxidafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006 med senere ændringer. Ved lovforslagets § 7, nr. 4, foreslås § 5, nr. 14 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 ophævet.

Med § 5, nr. 14, i lov nr. 527 af 12. juni 2009, som gennemfører energiafgiftselementerne i Forårspakke 2.0, er der indsat en ny § 8 a, i CO₂-afgiftsloven. Efter den nye bestemmelse ydes der afgiftsfritagelse for energiforbrug til mineralogiske processer m.v. i virksomheder.

Ved provenuberegningerne i forbindelse med lov nr. 527 af 12. juni 2009 vedrørende energiafgiftselementerne i Forårspakke 2.0 er der imidlertid ikke regnet med indførelsen af denne afgiftsfritagelse for mineralogiske processer m.v. i den nye § 8 a.

Med hensyn til afgiftspligtige brændsler indebærer denne fritagelse, at virksomheder udenfor CO₂-kvotesektoren får fritagelse for CO₂-afgift for mineralogiske processer m.v., men disse virksomheder bør betale CO₂-afgift svarende til CO₂-kvoterne indenfor CO₂-kvotesektoren. Dette er lagt til grund ved afgiftsrationaliseringen ved lov nr. 528 af 17. juni 2008. Efter § 8 a fritages også brændsler til mineralogiske processer m.v. indenfor CO₂-kvotesektoren, men disse processer fritages allerede efter den vedtagne § 9 a i CO₂-afgiftsloven. For så vidt angår fritagelsen for elektricitet bør de tidligere vedtagne regler gælde, således at kun visse energitunge processer, som er omfattet af bilag 1 til CO₂-afgiftsloven, berettiger til afgiftsgodtgørelse og eventuelt statstilskud mod indgåelse af en energispareaftale.

På den baggrund foreslås derfor, at der sker ophævelse af § 5, nr. 14, i lov nr. 527 af 12. juni 2009, hvormed indsattes den nye § 8 a med afgiftsfritagelsen for mineralogiske processer m.v.

Ved bestemmelsen i § 5, nr. 15 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love ændres § 9, stk. 2, 1. pkt., i kuldioxidafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006 med senere ændringer. Ved forslaget i § 5, nr. 15, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om at ændre i § 9, stk. 2, 1. pkt., i kuldioxidafgiftsloven blev der imidlertid ikke taget højde for, at bestemmelsen er blevet ændret i mellemtiden ved § 4, nr. 8, i lov nr. 528 af 17. juni 2008 og § 6, nr. 6, i lov nr. 461 af 12. juni 2009. Det foreslås derfor at § 5, nr. 15, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 ophæves, da den ikke tjener noget formål.

Ved bestemmelsen i § 5, nr. 16 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love ændres § 9 a i kuldioxidafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006 med senere ændringer. § 5, nr. 16, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da bestemmelsen beror på lovgivning, der afventer Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttereglerne. Ved lovforslagets § 7, nr. 4, foreslås § 5, nr. 16, i lov nr. 527 af 12.

juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold med visse ændringer indsat i kuldioxidafgiftsloven ved lovforslagets § 5, nr. 9. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 9.

Ved bestemmelsen i § 5, nr. 17 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love indsættes § 9 b og 9 c i kuldioxidafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006 med senere ændringer. § 5, nr. 17, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da bestemmelsen har baseret sig på lovgivning, der afventer Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne. Ved lovforslagets § 7, nr. 4, foreslås § 5, nr. 17, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold med visse ændringer indsat i kuldioxidafgiftsloven ved lovforslagets § 5, nr. 9. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 9.

Ved bestemmelsen i § 5, nr. 24 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love affattes bilag 2 og 3 i kuldioxidafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006 med senere ændringer. § 5, nr. 24, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da bestemmelsen har baseret sig på lovgivning, der afventer Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne. Ved lovforslagets § 7, nr. 4, foreslås § 5, nr. 24, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold med visse ændringer indsat i kuldioxidafgiftsloven ved lovforslagets § 5, nr. 10. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 10.

Til § 8

Til nr. 1

Ved bestemmelsen i § 2, nr. 12, i lov nr. 461 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love og om ophævelse af lov om tilskud til elproduktion ændres § 5 i kulafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 30. oktober 2006 med senere ændringer. § 2, nr. 12 i lov nr. 461 er endnu ikke sat i kraft, da bestemmelserne beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne.

Ved lovforslagets § 8, nr. 1 foreslås § 2, nr. 12 i lov nr. 461 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold med visse ændringer indsat i kulafgiftsloven ved lovforslagets § 3, nr. 2. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 2.

Til nr. 2

Ved bestemmelsen i § 6, nr. 3, i lov nr. 461 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love og om

ophævelse af lov om tilskud til elproduktion indsættes i § 5 i kuldioxidafgiftsloven som nye stykker, stk. 2-4, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006 med senere ændringer. § 6, nr. 3, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da bestemmelsen beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttereglerne.

Ved lovforslagets § 8, nr. 2, foreslås § 6, nr. 3 i lov nr. 461 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsernes indhold indsat i kuldioxidafgiftsloven ved lovforslagets § 5, nr. 2. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 2.

Ved bestemmelsen i § 6, nr. 7, i lov nr. 461 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love og om ophævelse af lov om tilskud til elproduktion indsættes § 9 a i kuldioxidafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006 med senere ændringer. § 6, nr. 7, i lov nr. 461 af 12. juni 2009 er ikke sat i kraft, da bestemmelsen beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttereglerne.

Ved lovforslagets § 8, nr. 2, foreslås § 6, nr. 7, i lov nr. 461 af 12. juni 2009 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold indsat i kuldioxidafgiftsloven ved lovforslagets § 5, nr. 9. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 9.

Til nr. 3

Med lov nr. 464 af 9. juni 2004 blev der vedtaget en fritagelse for CO₂-afgift for CO₂-kvoteomfattede virksomheder. Skatteministeren blev i den forbindelse bemyndiget til at sætte fritagelsen i kraft med virkning fra 1. januar 2005. Fritagelsen er ikke sat i kraft.

Fritagelsen blev forelagt Europa Kommissionen med henblik på godkendelse efter statsstøttereglerne inden fritagelsens ikrafttrædelse. Kommissionen traf afgørelse i statsstøttesagen den 17. juni 2009 (afgørelse C 41/2006). Kommissionen afviser fritagelsen, men godkender, at ordningen kan ændres, således at fritagelsen kan gælde på betingelse af, at de virksomheder betaler den harmoniserede minimumsafgift i overensstemmelse med EU's energibeskatningsdirektiv. Dette betyder, at fritagelsen ikke kan få virkning fra den 1. januar 2005, da denne betingelse hidtil ikke har været opfyldt. Betingelsen vil imidlertid være opfyldt fra den 1. januar 2010, idet der fra denne dato vil blive opkrævet energiafgifter svarende til eller over minimumsafgifterne af alle virksomheder, der er omfattet af energibeskatningsdirektivet, jf. den vedtagne lov nr. 527 af 12. juni 2009, som udmønter energiafgiftselementerne i *Forårspakke 2.0*.

Fritagelsen er i mellemtiden med den nye lov nr. 461 af 12. juni 2009 (Omlægningen af affaldsforbrændingsafgiften) blevet ophævet i ovennævnte lov nr. 464 fra 2004, men videreført i

denne nye lov. Det samme gælder skatteministerens bemyndigelse til at sætte fritagelsen i kraft med virkning fra 1. januar 2005. Ifølge § 12, stk. 3, i lov nr. 461 af 12. juni 2009, skal fritagelsen, når skatteministeren sætter den i kraft, have virkning tilbage fra den 1. januar 2005. Det foreslås, at denne bestemmelse ophæves. Det indebærer, at når skatteministeren sætter fritagelsen i kraft, vil fritagelsen have virkning fra tidspunktet for ikrafttrædelsen. Dermed vil fritagelsen alene få fremtidig virkning. Det er hensigten, at fritagelsen skal træde i kraft den 1. januar 2010.

Til § 9

Med lov nr. 464 af 9. juni 2004 blev der vedtaget en fritagelse for CO₂-afgift for CO₂-kvoteomfattede virksomheder samt et bundfradrag i svovlafgiften for visse CO₂-kvoteomfattede virksomheder. Disse lempelser skal ifølge loven, når de er sat i kraft, have virkning fra den 1. januar 2005. Lempelserne er ikke blevet sat i kraft. Det følger af Kommissionen afgørelse i statsstøttesagen den 17. juni 2009 (afgørelse C 41/2006), at lempelserne - i overensstemmelse med statsstøttereglerne - kan sættes i kraft fra den 1. januar 2010 med virkning fra ikrafttrædelsestidspunktet, men ikke med virkning tidligere end denne dato.

Det foreslås, at ophæve bestemmelsen i 5, stk. 2, i lov nr. 464 fra 2004 om, at disse lempelser, når de er sat i kraft, skal have virkning fra den 1. januar 2005. Dette skal ses på baggrund af, at ifølge forarbejderne til den nye lov nr. 461 af 12. juni 2009, hvortil fritagelsen for CO₂-afgift for de CO₂-kvoteomfattede virksomheder er overført, skal fritagelsen i den tidligere lov nr. 464 fra 2004 træde i kraft forud for den nye lov nr. 461 fra 2009. Det er hensigten, at begge loves bestemmelser vedrørende ovennævnte lempelser skal træde i kraft den 1. januar 2010, således at bestemmelserne i lov nr. 464 fra 2004 træder i kraft umiddelbart forud for, at bestemmelserne i lov nr. 461 fra 2009 træder i kraft.

Til § 10

Med § 4 i lov nr. 1391 af 20. december 2004 blev fritagelsen CO₂-kvoteomfattede virksomheder udvidet til at omfatte visse produktionsenheder med en tæt sammenhæng med en fritaget CO₂-kvoteomfattet virksomhed, og som modtager varme fra den CO₂-kvoteomfattede virksomhed. Loven indeholder en bestemmelse i § 7, stk. 3, hvorefter udvidelsen af fritagelsen, når den sættes i kraft af skatteministeren, skal have virkning tilbage fra 1. januar 2005. Udvidelsen af fritagelsen er ikke sat i kraft.

Det foreslås, at ophæve bestemmelsen i § 7, stk. 3, i lov nr. 1391 af 20. december 2004 om, at udvidelsen af fritagelsen, når den er sat i kraft, skal have virkning fra den 1. januar 2005. Dette skal ses på baggrund af, at ifølge forarbejderne til den nye lov nr. 461 af 12. juni 2009, hvortil

udvidelsen af fritagelsen for CO₂-afgift er overført, skal udvidelsen af fritagelsen i den tidligere lov nr. 1391 fra 2004 træde i kraft forud for den nye lov nr. 461 fra 2009. Det er hensigten, at begge loves bestemmelser på området skal træde i kraft den 1. januar 2010, således at bestemmelserne i lov nr. 1391 fra 2004 træder i kraft umiddelbart forud for, at bestemmelserne i lov nr. 461 fra 2009 træder i kraft.

Til § 11

Til nr. 1

Ved bestemmelsen i § 4, nr. 8, i lov nr. 528 af 17. juni 2008 blev § 9, stk. 2, i kuldioxidafgiftsloven ændret. Kuldioxidafgiftslovens § 9, stk. 2, er senest blevet ændret ved § 6, nr. 6, i lov nr. 461 af 12. juni 2009, hvor der skete en nyaffattelse af § 9, stk. 2. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 6, nr. 6, til lov nr. 461 af 12. juni 2009 (L 126), at nyaffattelsen af § 9, stk. 2, i kuldioxidafgiftsloven skete under hensyn til, at en række nye muligheder for tilbagebetaling af CO₂-afgift, der blev indført med lov nr. 528 af 17. juni 2008, ikke længere skal fremgå af bestemmelsen. Da § 4, nr. 8, i lov nr. 528 af 17. juni 2008 endnu ikke er trådt i kraft, da bestemmelsen beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne, foreslås det samtidig med nyaffattelsen af § 9, stk. 2, i kuldioxidafgiftsloven, der fandt sted med § 6, nr. 6, i lov nr. 461 af 12. juni 2009, at § 4, nr. 8, i lov nr. 528 af 17. juni 2008 ophæves.

Ved bestemmelsen i § 4, nr. 10, i lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Implementering af energiaftalen) ændres § 9, stk. 8, i CO₂-afgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006 med senere ændringer. § 4, nr. 10 i lov nr. 528 er endnu ikke sat i kraft, da bestemmelsen beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne. Ved lovforslagets § 11, nr. 1 foreslås § 4, nr. 10 i lov nr. 528 af 17. juni 2008 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold med visse ændringer indsat i CO₂-afgiftsloven ved lovforslagets § 5, nr. 7. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 7.

Ved bestemmelsen i § 4, nr. 11, i lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Implementering af energiaftalen) ændres § 9, stk. 13, i CO₂-afgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006 med senere ændringer. § 4, nr. 11 i lov nr. 528 er endnu ikke sat i kraft, da bestemmelsen beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne. Ved lovforslagets § 11, nr. 1, foreslås § 4, nr. 11 i lov nr. 528 af 17. juni 2008 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens

indhold med visse ændringer indsat i CO₂-afgiftsloven ved lovforslagets § 5, nr. 8. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 8.

Ved bestemmelsen i § 4, nr. 18, i lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Implementering af energiaftalen) ophæves bilag 2-6 i kuldioxidafgiftsloven og i stedet indsættes bilag 2-5, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006 med senere ændringer. Bilagene er endnu ikke sat i kraft, da bestemmelsen beror på lovgivning, der har afventet Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttereglerne. Ved lovforslagets § 11, nr. 1, foreslås § 4, nr. 18 i lov nr. 528 af 17. juni 2008 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold med visse ændringer for så vidt angår bilag 4 og 5 indsat i CO₂-afgiftsloven ved lovforslagets § 5, nr. 10. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 10.

Til nr. 2

Med lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Implementering af energiaftalen) blev der i §§ 7 og 8 foreslået en række ændringer til lov om tilskud til elproduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1331 af 30. november 2007 med senere ændringer og lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1115 af 8. november 2006 med senere ændringer.

Ændringerne i de pågældende love skal godkendes af Kommissionen efter EU's statsstøtteregler. Klima- og energiministeren er derfor i lov nr. 528 af 17. juni 2008 blevet bemyndiget til at fastsætte tidspunktet for ikrafttræden for §§ 7 og 8, når Kommissionens godkendelse foreligger.

Det foreslås at uddybe og præcisere klima- og energiministerens bemyndigelse, således at ministeren, udover ikrafttrædelsestidspunktet, også bemyndiges til at fastsætte det tidspunkt, hvor bestemmelserne skal have virkning fra. Tillige bemyndiges ministeren til at fastsætte, at forskellige dele af bestemmelserne kan træde i kraft og få virkning på forskellige tidspunkter, og at dele af bestemmelserne kan få virkning forud for ikrafttrædelsen. Disse bestemmelser vil eksempelvis blive aktuelle, hvis dele af bestemmelserne ikke kan sættes i kraft den 1. januar 2010 af hensyn til eventuel godkendelse efter EU-statsstøttereglerne. I så fald vil nye bestemmelser om pristillæg m.v. kunne få tillagt virkning fra denne dato uanset en senere ikrafttrædelse.

Til § 12

Til stk. 1

Det foreslås at loven træder i kraft den 1. januar 2010.

Til stk. 2

Det foreslås, at lovens bestemmelser finder anvendelse på varer, der udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder etc. fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Til stk. 3

Det foreslås, at lovens bestemmelser finder anvendelse på løbende leverancer på en så stor andel af leverancerne, der er sket, fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt og indtil afregningstidspunktet.

Bilag 1

Høringsvar og kommentarer hertil

Organisationer	Bemærkninger i høringsvar	Kommentar til bemærkninger
Organisation A		
Organisation B		
Organisation C		

Bilag 3

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I x-lov om(populærtitel), jf. lovbekendtgørelse nr., som ændret ved ...og senest ved, foretages følgende ændringer:

§ X. ---

1.

2.